

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . „ 5.—
 Četrt leta . . . „ 2.50
 Mesečno . . . „ 1.—
 Zunaj Avstrije: ---
 Celo leto . . . „ 15.—
 Posamezne številke
 — 10 vinarjev. —

STRAZA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petivrtste: pri
 večkratnih oznanilih velik
 — popust. —
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnishvo: Maribor
 Koroška ulica, 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Naša ofenziva proti Italiji.

Veliki uspehi na Tirolskem. — Dosedaj 8000 ujetnikov, 31 topov, 35 strojnih pušk. — Naši že na italijanski meji. — Naši letalci nad italijanskimi mesti. — Kraljica in kraljičine v nevarnosti. — Spopadi pred Solunom. — Na francoskem bojišču boji za višino 304. — Na ruskem bojišču nič posebnega.

Podpisovanje 4. vojnega posojila podaljšano.

Na nujno prošnjo podpisovalnih mest, pri katerih se neprestano prihajajo prijave za četrto vojnopo posojilo, je dovolil finančni minister, da se smejo sprejemati podpisovanja na četrto vojno posojilo še do vstevši torka, dne 23. maja t. l. Zatorej opominjam prebivalstvo Štajerske, da po možnosti izrabi še to nadaljno priliko za naložitev varovanskovarne, visokoobrestovane glavnice z nadaljnim podpisovanjem na 4. vojno posojilo in s tem po možnosti prispeva k povišanju dosežanega, zelo ugodnega uspeha podpisovanja posojila.

Gradec, dne 16. maja 1916.

C. kr. namestnik: Clary m. p.

Proti Italiji!

Na italijanski fronti so se pričeli veliki dogodki. Naša armada dela priprave, da dostojno proslavi obletnico italijanske „zvestobe in časti.“ Prva godba naših topov je začela pozdravljati italijanske vojake že dne 14. maja. Naslednji dan 15. maja se je artileriji pridružila tudi infanterija. Naši hočejo obletnico očitno obhajati v Italiji, kajti povsod silijo v italijanske järke. Najmočnejši sunek je bil, kolikor se da iz poročil razvideti, na jugoizhodni tirolski fronti med Brento in Adižo, jugoizhodno od Rovereta in Tridenta.

Roko v roki z artilerijo in infanterijo je postopalo naše pomorsko in celinsko zrakoplovstvo. Z bombami je obmetavalo kolodvore v Benetkah, v Mestri, Korminu, Čedadu, Per la Carniji in Trevižu, s čemur je očitno nameravalo zabraniti pravočasno premikanje laških čet na ogrožene frontine oddelke.

Upajmo, da se je namera popolnoma posrečila in bo uspeh tako pomemben, kakor je bil pred letom, ko je admiral Haus v prvi noči napovedane vojske obstreljeval laško izhodno morsko obal in s tem spravil ves nastopni program italijanske armade v nered.

V poročilih o naši ofenzivi proti Lahom na Tirolskem sedaj generalni štab prvič uporablja za nekatere kraje nemška imena namesto italijanskih. Nemško časopisje izraža nad tem svoje zadovoljstvo in veliko veselje. Kakor znano, je armadno vodstvo tudi glede albanjskih krajev v odredilo, da se imenujejo z albanjskimi nazivi in ne več z italijanskimi. Za to upamo Slovenci, da se bo ugodilo kmalu tudi naši, od vseh strani izraženi želji, da se naši slovenski kraji na soški fronti ne imenujejo več s spakodranimi imeni naših sovražnikov, ampak z lepimi in pristnimi slovenskimi imeni.

V Italiji bo naša uspešno začeta ofenziva brezdvomno vzbudila veliko strahu ter še podrla ono zadnje zaupanje, ki ga je imele varano ljudstvo v vlado in svoje vojaške voditelje. S tisoč upi so tirali vojni hujskači laško ljudstvo v krvavo vojsko, a niti eden se jim ni uresničil, nasprotno, sedaj bodo vse laške vroče želje obrnjene na to, da bi jim vsaj defenziva uspela. Kaka izpremema v teku enega leta! Lani ošabni in širokoustni, danes prestrašeni in malobesedni!

Tudi četverosporazumov načrt o enotni fronti in skupni, istočasni ofenzivi je zadobil z našo ofenzivo na laškem bojišču novo hvarijo. Najprej so Nemci z napadom na Verdun onemogočili francosko in angleško ofenzivo. Sedaj prihajamo mi, da steremo italijansko ofenzivno moč. Ostanejo še Rusi in — Srbi pred Solunom. Tudi tam bo Bog pomagal.

Naše najboljše želje in molitve spremljajo boje naših vrljih bojnikov na italijanskih bojiščih! Dal Bog popolnega uspeha!

Dne 15. maja.

Namestnik načelnika generalnega štaba pod-

maršal pl. Höfer poroča z dne 16. maja o dogodkih prejšnji dan:

Topniški boji so se razširili včeraj na celo bojno črto in so se povečali večkrat do velike ljutosti. V odseku Doberdobske planote je udril preizkušeni črnovojniški polk iz Heba v sovražne järke izhodno od Tržiča, ujel je 5 častnikov in 150 mož raznih italijanskih konjeniških polkov in zaplenil eno strojnico. Našo predvčerajšnjim zavzeto postojanko zahodno od Sv. Martina smo držali in utrdili kljub vsem naporom sovražnika, ki jo je hotel zopet priboriti. Ob tej priliki so padli v roke naših čet 3 častniki, 140 mož, 1 strojna puška in sicer mnogo bojnega materiala.

Danes zjutraj so metali sovražni letalci brez škode bombe na Kostanjevico in na več jasno označenih sanitetnih zavodov.

Naše topništvo pri goriškem mostišču, pri Plaveh in v tolminskem odseku je držalo pod krepkim ognjem sovražna kritja. Ob raznih podjetjih pehote na tem bojišču smo ujeli 1 častnika in 116 mož.

Na naši koroški fronti so se tudi razvili ob dobrem razgledu živahni boji s topovi; pri Pontablju pa pehotni boji naših čet z oddelki bersaglierov.

V Dolomiti smo odbili več italijanskih napadov na naše postojanke v ozemlju Col di Lana in Tre-sassi.

Naše čete na južnem Tirolskem so, podprte s prevladujočim učinkovanjem topništva, zavzele prve sovražne postojanke na pobočju Armenterra (južno od Suganske doline), na visoki planoti Lavarone severno od doline Terragnolo in južno od Rovereta. V teh bojih smo ujeli 63 častnikov, med njimi 1 polkovnika in nad 2500 mož, zaplenili 11 strojnic in 7 topov.

Sestrelili smo eno sovražno letalo.

Dne 16. maja.

In o dogodkih dne 16. maja poroča naš generalni štab v uradnem poročilu z dne 17. maja:

Artilerijski boji se na celi fronti nadaljujejo.

LISTEK.

Podpolkovnik Stanko Turudija.

St. B. piše v „Ilustriranem Glasniku“:

Ko smo se vozili koncem maja lanskega leta skozi Ljubljano na laško bojišče, so nas Ljubljanci, posebno še Ljubljanki, prijazno pozdravljale, in nam želele vojaško srečo proti novemu sovražniku. Da so peli naši vrlji Dalmatinci, so čule ljubljanske dame na kolodvoru in v Tivoli, ali kaj so peli, si pa najbrže niso zapomnile. Meni pa zveni še sedaj po ušesih, kakor je orilo tedaj po ljubljanskem kolodvoru in po Tivoli iz vsakega vagona:

Turudija i naš car
 svaki puši po cigar,
 od cigara pepel pada,
 Italija propada . . .

Naš Turudija je stal prijazno se smehljajoč pri oknu, prijazno odzdravljaj in pozdravljaj navdušene množice, pušil svoj „cigar“ in bil vesel Slovencev in sprejema na slovenski zemlji in da se vozi po slovenski zemlji in da gre braniti slovensko zemljo. —

„Fest fantje so slovenski fantje, in fest dekleta so slovenska dekleta!“ je rekel v pravilnem notranjskem dialektu. Kot mlad praporščak in pozneje poročnik in nadporočnik in stotnik je služil pri 97. pešpolku in se naučil slovenščine kot svojega materinega jezika.

Tedaj smo Slovenci še malo poznali majorja Stanka Turudija. Štirinajst dni pozneje, ko se je vozil mimo Ljubljane, ga ni poznala samo Ljubljana, ampak vse slovenske dežele, v časopisih vseh narodov avstro-ogrske monarhije smo brali o njem. V teku teh 14 dni je bil in dobil tisto slavno bitko pri Plaveh. Ko so Lahi prišli tu čez Sočo v množicah, zavzeli Plave in bližnjo svetovoznano koto 883 in prodirali na Kuk, ni bil Turudija v tem odseku. Šele v teh kritičnih trenutkih, ko so spoznala višja vodstva, s kako silovitostjo in neutrudljivostjo prodira tu sovražnik in kako se bojuje za ta „ključ Gorice“, je dobil Turudija povelje, da zadrži s svojim bataljonom nepregledne množice sovražnika. Pri brigadi in diviziji in kuru so znali, kdo bo to nalogo najbolje izvršil. S svojim bataljonom — drugim 22. pešpolka — in peščico „Deutschmeisterov“ ni samo zadržal sovražne premoči, nego jo je i vrgel nazaj in tiral nazaj vse na omenjeno koto. Elite laške čete, za fronto je stal sam laški kralj in je nagovarjal in bodril svoje bataljone, preden jih je poslal proti peščici Turudije-vih ljudi. Ali Turudija je bil v svojem elementu. Kolikokrat je že zatrljeval — in še sedaj zatruje — da

mu je bojni hrum najljubša godba. Tik za rojno vrsto je namestil telefon; vsaka baterija je dobila od časa do časa navodila, kam naj strelja in kako, osebno se je vedno informiral, kje je največja nevarnost, pa tem, kar je videl na svoje oči, je dal potrebna povelja, uredil sodelovanje artilerije. Kupoma so padali Lahi, ali kakor bi rasli iz zemlje, so drveli drugi preko mrtvih trupel svojih tovarišev naprej. In kako so se bojevali, kako je hrumela njihova artilerija! „Vsa čast!“ je rekel Turudija, ali umaknil se ni vse tri dni ne za korak. Ko je slednjič priklopila sila do viška: municije ni bilo za puške, vse rezerve izrpane, cevi pušk vroče kot razbeljeno železo, Lahi naskakujejo kot obsedeni — Turudija je dal svirati naskok. Z lopaticami za kopanje, s kamenjem v roki so se vrgli vrlji Dalmatinci sovražniku nasproti, grizli z zobmi, bili z rokami, zaplenili prve strojne puške na laškem bojišču — nagrado so dobili za to — in zadržali sovražnika, da stoji še danes tam, kamor so ga oni vrgli in postavili bran, čez katerega ne more. Trobentač majorja Turudije je trobil po cele ure naskok in major ni niti za hip zdvojil s svojo svetlo zvezdo.

Par dni pozneje so izgubili naši na Podgori kos jarka. Turudija je odšel s svojim bataljonom na pomoč, vzel v roke vse predpriprave, naporno delal zadnjo noč z vso svojo tako odlično vojno izkušnostjo, upotrebil po svojem lastnem načrtu polkovne pi-

Na Doberdobski planoti se je naša postojanka zahodno od Sv. Martina z minskimi razstrelbami podaljšala. Nato je sledil od sovražne strani bobneči ognjeni napad, katerega pa je naš pešpolk št. 43 v boju z ročnimi granatami odbil.

Ob goriškem območju, v Krnskem ozemlju, pri Boycu in večih delih koroške fronte je bil topovski boj od časa do časa zelo živahen.

V Dolomitih so bili sovražni ponočni napadi proti višini Hexentels (Sasso di Striga) in na sedlo severno od gore Sief odbiti.

V južnih Tirolah so se naše čete raztegnile na greben Armenterra, so zavzele na gorski planoti Vielgereut sovražne postojanke Soglio, d'Aspio, Coston in Costa, d'Agra in Maronia, so udrle v ozemlju Terragnolo v kraja Piazza in Valduga, so prepodile Italijane iz kraja Moscheri in so ponoči z naskokom zavzele kraj Zugna torta (južno od Rovereta). V teh bojih se je število sovražnih ujetnikov pomnožilo na 141 častnikov, 6200 mož, plen pa na 17 strojníc in 13 topov.

V ozemlju jezera Loppio (jugozahodno od Rovereta) je sovražnik nocojšnjo noč srdito obstreljeval svoje lastne črte.

Močni oddelki naših pomorskih in drugih letal so predvčeraj ponoči in včeraj (15. maja) zjutraj izdatno metali bombe na kolodvore in druge naprave v Benetkah, Mestri, Korminu, Čedadu, Vidmu, Perla Carmia in Trevižu. Povsod, zlasti v Vidmu, kjer je kakih 30 sovražnih obrambnih topov, brezuspešno obstreljevalo naše zrakoplove, se je opazil velik učinek naših bomb.

Cadornovo poročilo.

Italijanski generalni štab poroča dne 15. maja:

V ozemlju gorovja Adamello so naši alpinci zavzeli zahodni rob Fargoria in Lares-ledenika. Zasedli so namreč del ledenika, ki leži med vrhom Crozzon de Fargoria in Crozzon di Lares. Tudi bližnjo postojanko na gori Crozzon di Diavolo v višini 3015 m smo zavzeli z naskokom. Poroča se o uspehih našega prodiranja na gori Monte Sperrone. Po srditem artilerijskem ognju proti vsem našim postojankam severno od doline, je skušal sovražnik napadati naše postojanke na višini Cma delle Corte severno od kraja Mezumo, a bil je takoj odbit. Fronta od Lagarina doline do gornjega konca doline Val d'Assa je bila včeraj pod srdim sovražnim artilerijskim ognjem, kateremu je naša artilerija uspešno odgovarjala. Nekaj izstrelkov velikega kalibra je padlo na kraj Asiago, kjer je bilo le malo število prebivalcev ranjenih. Enako srdito obstreljevanje se je pričelo proti soški fronti od Krna do morja. Tekom noči so sledili manjši sovražni napadi v ozemlju pri Plaveh in pri Sv. Martinu, a so bili odbiti.

Prvi boji in uspehi v južnih Tirolah.

Predno se je dne 15. maja začel infanterijski napad, je nastopila artilerija s strašnim obstreljevanjem, ki je povzročilo v prednjih italijanskih postojankah ogromna opustošenja in je zahtevalo veliko žrtev. Nato je napravila na več mestih infanterija naskoke, zavzela gorski greben Armenterra, gorski planoti Vielgereuth in južno od Rovereta, premagala v

krepih napadih raznovrstne naprave in ovire ter kmalu nato udrila v prvo sovražno črto.

Na 1500 m visokem gorskem grebenu Armenterra, južno od Roncogna med Brento in Maggio, raz katerega so bruhali italijanski topovi krogle v dolino Brento južno-zahodno od Roncogna, so naše čete, kakor hitro so se na njem utrdile, iztrgale sovražniku, ki se je krčevito branil, ozemlja kos za kosom.

Na gorski planoti Vielgereut so naše naskakujoče čete iztrgale Italijanom celo vrsto postojank. A najvažnejše je pač zavzetje Costona, ki se nahaja na obmejnem oglu že na italijanskih tleh. V pričetku vojne so to goro zasedli junaški tirolski deželni strelci. Številni bataljoni laških alincev so napravili opetovane poskuse zavzeti Coston, toda bili so vselej odbiti, dokler niso spravili Italijani svojo artilerijo v bližino Costona, ki je gorski vršac tako hudo obstreljevala, da našim na njem ni bilo možno še nadalje vstrajati in so morali zapustiti Coston, katerega so več mesecev tako junaško branili.

Na ozemlju Terragno so sledili po prvem upadu še tudi nadaljni uspehi: z naskokom sta bili zavzeti naselbini Piazza in Valduga ob cesti, ki pelje iz Rovereta v dolino Terragnolo. Italijane smo potisnili v dolino.

Najbolj uspešen je pa bil naš napad v dolini reke Adiže. Ko se je tamkaj posrečilo pregnati Italijane iz prednjih postojank pri Moscheri v kotu Adiže—Leno, se je tudi posrečilo jih poriniti nazaj še za nadaljnjih 5 km proti močno utrjeni Zugni-torti med Adiže in Leno di Vallarso. V ponočnem napadu, katerega je izborna podpirala naša artilerija, je padla tudi ta močno utrjena sovražna postojanka.

V neposredni bližini državne meje.

Naš sunek v južnih Tirolah je na nekaterih točkah uspel do neposredne bližine državne meje. V napadalnem prostoru med rekama Brento in Adižo so trčile naše čete že večkrat na drugo italijansko bojno črto. Točke, ki smo jih zasedli, in katere so navedene v uradnem poročilu, so stebri italijanske fronte, iz česar se lahko vidi važnost izgube teh postojank za sovražnika.

V zvezi s temi dogodki je gotovo tudi hudo poškodovanje dveh glavnih sovražnikovih železniških prog na Benečanskem, po močnih oddelkih naših mornariških in drugih zračnih letal.

Uspehi bojev zadnjih dveh dneh v južnih Tirolah dokazujejo, da je bil sovražnik vsled našega sunka presenečen, dasiravno je italijansko časopisje zadnji čas pisalo o nameravanem avstrijskem napadu. Mogoče so se smatrali Italijani, opirajoč se na svoje močne okope in z ozirom na velike množine nagromadenih čet, na ogroženi fronti dovolj varne.

Razburjenje, ki je nastalo na italijanski fronti vsled našega nenadnega sunka, svedoči posebno dogodek v ozemlju jezera Loppio (južno-zahodno od Rovereta), kjer je težka italijanska artilerija iz strahu pred avstrijskim napadom po noči od 16. na 17. maja več ur srdito obstreljevala svoje lastne prednje postojanke.

Od Doberdoba do Rive.

Major Morath piše v „Berliner Tageblattu“: Nekoliko časa sem je postal boj Avstrije proti Italiji živahnejši. Ni nemogoče, da se bo vsled neprestanih uspehov na strani naših zaveznikov moglo o tem govoriti, da je sedaj eno leto trajajoča vojska stopila v nov štadij. Dočim so Italijani pri svojem bojevanju z nesigurnostjo otipavali fronto, so se Avstriji odloči-

li za odločen nastop. Začetkom maja so se njih čete na severnem pobočju Sv. Mihaela polastile sovražnega opirališča in obenem se je že začel na tirolski izhodni fronti v ozemlju Rive živahen artilerijski boj. Tudi na drugih frontah je ogenj postajal živahnejši, ravno tako tudi v ozemlju med Peutelsteinom in Buchensteinom.

Zelo važno poročilo pa nam prinaša avstrijski generalni štab z dne 15. maja. Južno od Suganske doline na vielgereuthski planjavi, izhodno od Adiže in južno od Rovereta je pričela avstrijsko-ogrska armada z ofenzivo. Njen artilerijski uspeh je bil, da je sovražne postojanke pripravila za naskok. To kaže na izredno veliko pripravljenost za fronto, ker se je posrečilo, ne da bi Italijani to opazili, zbrati vsa sredstva za napad. In tako je prva sovražna črta padla v roke našega zaveznika.

Kdor zna ceniti težkoče bojevanja v Suganski dolini, mora ta uspeh smatrati za zelo pomenljiv. Zunanje se je ta uspeh pokazal v številu ujetnikov, ki je za pogorske boje visoko. Da se je obenem zajelo 13 topov, nam dokazuje, kako Avstriji nadkriljujejo v hitrosti in sili s svojimi napadi sovražnika. Z našimi zavezniki se veselimo tega uspeha.

Italijansko časopisje o naših uspehih.

Vojaški strokovnjaki pri listih „Corriere della Sera“ in „Secolo“ se na vso moč trudijo, da bi grenke kroglice Cadornovega uradnega poročila osladili. Tolažijo se, da bo sovražnik na gorski planoti Sadderih občin in na gorovju Arsiero naletel na tak odpor, ki mora zlomiti vsak napad. Da so se Italijani umaknili nazaj na svoje obrambne črte, je po mnenju teh „strokovnjakov“ umevno samo ob sebi. Lahki pridejo tako v ugodnejše postojanke, v katerih se bodo lažje branili. „Secolo“ priznava, da so bili Italijani po našem napadu neprijetno presenečeni. Ne gre se pri tem, tako tolaži list svoje bralce, za kak avstrijski uspeh, ako se je italijanska črta umaknila, — temveč gre se za italijansko taktiko, za dogodek, ki je v dandanašnjih bitkah itak nekaj navadnega. Sovražnik ni dosedaj dosegel nikakega uspeha in hrabre italijanske čete mu odgovora ne bodo ostale — dolžne.

Zračni napad na italijanska mesta.

O zračnem napadu na Benetke na večer dne 15. maja se poroča iz Lugana:

Ob 9. uri zvečer so nenađoma ugasnile v Benetkah vse električne svetilke. Ljudje so hiteli v svoja stanovanja. Kavarne in gledališča so se zaprla in tekom nekaj minut se je zdelo mesto kakor popolnoma zapuščeno, dočim je luna romantično lepo mesto svitilo obsevala. Četrte ure pozneje so zrakoplovi, ki so pluli tako visoko, da je bil ves trud obrambnih topov, jih zadeti, zaman, vrgli na mesto tri bombe. Nekaj hiš je bilo razrušenih in več oseb, največ po drobcih razbitih šip, lahko ranjenih. V mestu Mestre pa so bile usmrčene po bombah tri osebe. Brzojavka iz mesta Rovigo trdi, da so avstrijski zrakoplovi zasledovali brzovlak Benetke—Bologna, v katerem ste se vozili princezinji Jolanda in Masalda, ne da bi metali nanj bombe.

Kraljičin vlak v nevarnosti.

„Secolo“ poroča, da so se avstrijski letalci, potem ko so obiskali mesti Benetke in Mestre, obrnili proti mestu Trevizo ter so vrgli na mesto 10 bomb. Ubite so bile 3, ranjenih pa je bilo 6 oseb. V torek, dne 16. maja, predpoldne ob 9. uri je priplul nad mesto Trevizo drug oddelek avstrijskih letal in je spet metali bombe na mesto, a kakor se zdi, brez uspeha. Na svojem povratku so avstrijski letalci zopet obiskali Benetke.

„Corriere della Sera“ poroča, da so avstrijski zrakoplovci, ko so dne 15. maja zvečer zapustili Be-

onirje, upotrebil svoje ljudi kot saperje, upotrebil po svojem načrtu artilerijo — v jutranjem mraku je telefoniral v Gorico: „Postojanka zopet osvojena. Neznatne izgube.“

Sedaj je izvedel i svet o junaškem majorju. A polkova zgodovina in njegovi podložni vojaki in sobojevniki so vedeli že do tedaj toliko njegovih slavnih činov iz srbskega bojišča, da se jim je dozdevalo samoočebiti umevno, da je zvezda njegovega junaštva še svetleje ožarela.

Odšel je na vojno kot stotnik in poveljnik 9. stotnije Dalmatinskega pešpolka. Začetkom septembra 1914 se je pri prehodu reke Drine odlikoval tako odlično in slavno, da je dobil red železne krone 3. reda in postal izven reda major. Prostovoljno se je javil, da gre prvi s stotnijo prostovoljcev na desni po sovražniku gosto zaseden in utrjen breg. Sestavil je načrt, se zakopal tik ob levem bregu, držal sovražnika z enim delom pod ognjem, drugi del je zbijal tu primitivne splave. Kljub najlutejšemu ognju je spravil s svojim premišljenim postopanjem roj za rojem čez hitro Drino, se zakopal na sovražnem bregu, odbil napad za napadom, dražil in vlekel sovražnika na-se, vstrajal kljub sovražni premoči in dosegel silajno svoj namen: levo od njega si je izsilil drug bataljon prehod z ne prevelikimi izgubami, za tem bataljonom so prišli pionirji in naredili most čez reko. Sovražnik je pač posvetil vso svojo pozornost in svoje glavne moči Turudiji in njegovemu početju.

Nekaj dni pozneje so se bili luti boji pri Jagodnji, Milenkovem kamenu, Ražani itd. Sovražnik je bil v premoči. Neka naša baterija je vstrajala pod težkimi razmerami toliko časa na svojem mestu, da so jo Srbi obkolili in zaplenili. Še tisto noč jim je Turudija, ki je postal med tem časom poveljnik tretjega bataljona, iztrgal baterijo nazaj in njegovi ljudje so izvlekli topove nazaj in jih oteli ujetništva.

Že tedaj je vzljubila mehka duša trdega Dalmatina z vso silo svojega poveljnika, že tedaj so peli pri pohodih in pri odmorih:

Turudija govori:
Jeste momci gotovi,
Da idemo preko Drine
tražiti Srbije? . . .

Ta ljubezen je rasla z vsakim dnem slavnega bojevanja, ta ljubezen je spevala pesmi o njem, ta ljubezen, udanost in zaupanje mu je omogočila, da je bil vsak njegov nastop spojen z uspehom, da je njegova slava rasla od dne do dne, da je dosegal s svojimi ljudmi tudi v najkritičnejših trenutkih uspehe. V oktobru leta 1914 je bil v Bosni, v gozdovih okoli Vlasenice, enkrat obkoljen od sovražnikov. Premoči se je moral umakniti, ali že mu je prišel en sovražni bataljon za hrbet. Spreddaj sovražnik, ki ga zasleduje, za hrbtom sovražnik, ki preži nanj. Kaj je storil Turudija? Drugi dan je prikoral v Vlasenico s tistim srbskim bataljonom, ki mu je bil za hrb-

tom, s tistim bataljonom, ki je bil številnejši od njegovega. Pripeljal je s seboj tudi vse častnike, razen poveljnika, ki se je ustrelil, videč, kako je padel Turudiji v past.

Pa bi ga ne opevali!

Od prvega dne vojne do danes je na bojnem polju; krogla ga še ni ranila, bolezen beži pred njegovo malo in neznaatno postavjo, a trdno in neupogljivo voljo. Na laškem bojišču si je priboril še vojaški zaslužni križ III. reda z vojno dekoracijo in bil povišan izven reda za podpolkovnika.

Pri Turudijevem bataljonu ni ne enega častnika, ki bi ne bil odlikovan, vsak tretji, če ne vsak drugi mož in podčastnik nosi hrabrostno svetinjo na prsih, nekateri dve ali celo tri. Zakaj podpolkovnik Turudija ni mož, ki bi sebi pripisoval svoje vojne uspehe . . .

Kako lepo se čuje: Poveljnik soške armade pride na fronto obiskat svoje hrabre; pride v odsek, koder je Turudija s svojim bataljonom ravno na odmoru; bataljon defilira pred generalom, na čelu hrabri poveljnik. Ko vidi general enega svojih najboljših, mu radosten zakliče v obema mili materinščini: „Živijo, Turudija!“

Sin Bosne, sin Prijedorja, pa koraka na čelu svojega bataljona vojaško in odločno in hoče pokazati, da ni samo pred sovražnikom mož na svojem mestu, nego i pred svojimi višjimi in pred vsem svetom . . .

netke, sledili železniški črti, ki vodi v mesto Mestre, in sicer ravno v trenutku, ko je vozil na progi direktni vlak Benetke—Bologna, kateri vozi iz Benetk ob 1/5. uri popoldne. V vlak uste se nahajali kraljevi 2 hčerki Jolanda in Masalda. Ko je došel vlak v mesto Mestre, je kmalu nato privozil z Vidma drugi vlak, s katerim je potovala kraljica Jelena. Takoj nato ste prinčezinje vstopili v voz svoje matere. In dasiravno so pokale po mestu bombe avstrijskih zrakoplovec, je vlak oddrdal v smeri proti Padovi. Do Padove se je še slišalo pokanje obrambnih topov in padajočih bomb. V mesto Rovigo je došel kraljičin vlak s poldrugurno zamudo.

Podrobnosti o naših zračnih napad h.

O naših zračnih napadih na gornjeitalijanska mesta se še poroča:

Listu „Corriere della Sera“ se brzojavlja: Dne 16. maja je prišlo nad Videm več avstrijskih letalcev, ki so vrgli 10 bomb. 8 oseb je bilo ubitih, 29 pa ranjenih. Škoda na blagu je majhna. Italijanski letalci so se spustili v zrak proti sovražnim letalcem. Razvil se je zračni boj, ki pa ni prinesel Italijanom nobenih uspehov. Pri napadu na Treviž je bilo vrženih 10 bomb; 3 osebe so bile ubite, 10 pa ranjenih. Tudi tukaj je bila na blagu le majhna škoda. Naslednje jutro so se avstrijski zrakoploveci zopet pojavili nad Trevižom in so bombardirali mesto, menda radi tega, ker se je v mestu ta dan vršil sejm. Uspeh tega bombardiranja se ne bo objavil. Pri svojem povratku so letalci napadli tudi Benetke. Tudi o drugem obstreljevanju Benetk se ne bo nič poročalo. Metanje bomb na Benetke je bilo tokrat tako krepko, da se je celo s Padove opazovalo, kako so frčale razne bombe na mesto.

Od druge strani se poroča, da se je ljudstvo v Benetkah na bližajoče avstrijske letalce opozorilo s tem, da so se ugasile luči in se dala svarila s piščali. Letalci so ostali samo eno uro nad mestom. Karvarne in gostilne so se takoj zaprle. V gledališču „Goldoni“ se je predstava prekinila. Ljudstvo pa je zbežalo.

Naši že na italijanskih tleh.

Iz vojnega tiskovnega stana se dne 18. maja poroča:

V ozemlju južnozahodno od gorske planote Vieregereuth (Folgaria) so udrle avstrijske čete na delu fronte zahodno od reke Astico že na italijansko ozemlje. Te čete so dosegle na zahodni strani v ozemlju Terragnolo že povsod črto reke Astico, ki teče skozi to dolino.

Najnovejše Cadornovo poročilo.

Italijanski generalni štab poroča dne 16. t. m.:

Na bojni črti v Trentinu je sovražnik po srditem artilerijskem obstreljevanju napadel z močnimi infanterijskimi četami ozemlje v dolini Adiže in Alto Astico. Po prvem odporu, med katerim so naše čete v prednjih vrstah prizadale sovražniku grozne izgube, so se naše čete umaknile v glavne obrambne postojanke. Na celi ostali fronti do morja se je opazalo delovanje sovražnika posebno po močnem artilerijskem ognju in različno močnih infanterijskih napadih. Taka podvzeta so se vršila: V Val Sugani med goro Monte Colle in krajem Santa Ana, v gornji Seebach-dolini in na višinah severozahodno od Gorice ter na pobočjih južno od gore Sv. Mihaela. Sovražnik je bil povsod odbit. Najsrdečiji boji so se vršili v ozemlju pri Tržiču, kjer se je borilo z menjajočim uspehom. Po našem protinapadu smo ujeli 254 mož, med temi nekaj častnikov; uplenili smo 2 strojni puški.

Podvzeta sovražnih letalcev na ravnini spodnje Soče v noči na 15. maja, na Benetke in Mestre na večer istega dne, na Videm ob jutranji zori dne 16. maja, so zahtevala splošno le malo žrtve in so napravila le majhno škodo. Oddelek naših „Capronijev“ je bombardiral danes zjutraj železniško postajo Ovčja Draga in sovražna taborišča v Kostanjevici, Lokvici in na Krasu. Vrglo se je 50 bomb, ki so imele velik učinek. Ko je mnogo sovražnih baterij naša letala obstreljevala in so bila napadena tudi po sovražnih letalih, se je cel oddelek nepoškodovan vrnil. Prej pa je še v bližini Gorice poškodoval dvoje sovražnih letal tako, da ste se morali spustiti na zemljo.

Italijani utrjujejo Tirano.

Po švicarskih listih utrjujejo z veliko hitrostjo Tirano v Adda-dolini. Daleč naokoli so posejali gozdove in zgradili nove utrdbe. Tirana je mesto ob švicarski meji.

Giolitti pri kralju.

Kakor se z dne 17. maja poroča iz Lugana, milanski listi potrjujejo, da je imel Giolitti dvakrat sestanek s kraljem Viktor Emanuelom. Sestanek se ni vršil v glavnem vojnem stanu, ampak v kraljevem gradu v Veroni.

S temi sestanki v zvezi je vest italijanskih listov, da se mudi Giolitti zagotovo udeležiti prihodnje seje državnega zbora.

Grozna nesreča na morju.

Italijani potopili potniški parobrod „Dubrovnik.“ — Utopljenih 12 oseb.

Dne 9. maja je italijanski podmorski čoln potopil naše trgovsko ladjo „Dubrovnik.“ O tej potopitvi pišejo dalmatinski listi:

Dne 9. t. m. zjutraj se je nahajal trgovsko-potniški parobrod „Dubrovnik“ na potu v Gruž. Vozil je kakor vedno potnike in razno blago. Parobrod je bil torpediran med rtom Gomena in rtom Sv. Jurija od sovražnega podmorskega čolna, ki je bil popolnoma neopaženo skrit za grebeni. To se je zgodilo ob 1/11. uri popoldne. Zadet je bil dvakrat, hitro eno za drugim. Ko je en torpedo zadel v sredino parobroda, se je izvršila eksplozija in sredina je zletela v zrak. Spretnji in zadnji del se je v trenutku potopil, to se je zgodilo v niti pol minute. Na parobrodu je bilo 38 oseb in sicer 19 potnikov, 19 mož službujočega osebja. Potniki so bili: 11 privatnikov, 1 trgovec, 2 domnikanca, 1 pristaniški delavec in nadporočnik Neisser, ki se je vračal z dopusta v Dubrovnik. Katastrofa je bila naznanjena v Dubrovnik okoli ene ure popoldne. Šla je na pomoč vojna ladja „Huszar“, ki je našla na površini enega mladeniča ter ga rešila. Ranjen je bil na obrazu, pol v nezavesti. Vedel je le to, da je bil vržen v zrak ter da je padel v morje. Dobili so doslej tri osebe mrtve in so že pokopane: tri ženske. Od potnikov jih manjka pet, od mornarjev štiri. Sodi se, da se je vtopilo 12 oseb. Pripovedujejo, da sta nadporočnik Neisser in strojnik De Bin po prvem udarcu torpeda skočila v čoln, da se spustita v morje. Ko je zadel drugi torpedo, je čoln zletel v zrak. Plavala sta dalje, držeč se za neki les. Poveljnik Krunajević je skušal pomagati, ali bil je sam v nevarnosti, ko je plaval za njima. Morje je bilo nekoliko razburkano. Omenjeno dvojico so zapustile moči in sta se vtopila.

„Dubrovnik“ je bil eden najsolidnejših parobrodov „Dubrovačke parobrodarske plovitbe“, zgrajen pred 23 leti na Angleškem, vreden 200.000 K, vsebna 481 ton, stroj je imel 650 konjskih sil, plul je z brzino 11 milj na uro. Zavarovan je samo proti običajnim pomorskim nezgodam. Prvi poveljnik „Dubrovnika“, kapetan Franc Krunajević, je rodom iz Kučišča na Pelješcu.

Naša vlada je takoj pri vseh nevtralnih državah in pri Rudečem križu vložila protest proti nezakonitemu postopanju italijanskih podmorskih čolnov. Ali se bo tudi sedaj človečanski predsednik Severnoameriških držav potegnil za mednarodno pravo in zagrozil Italiji s prekinjenjem diplomatskih zvez? Objektivno in pravično bi bilo, toda napram nam ne pozna Wilson teh lastnosti.

Italija, Srbija in naše Primorje.

Italija ima vedne pritožbe proti postopanju četverosporazuma. Posebno se obrača proti Angliji srđ italijanskih mornariških krogov radi premoga. Italija je namreč sedaj, ko ne more dobiti premoga iz Avstrije in Nemčije, navezana izključno na angleški premog. Anglija pa radi pomanjkanja delavskih sil, radi velikih lastnih potreb in vsled pomanjkanja prevoznih parnikov ne more zadostiti italijanskim zahtevam. Italijanska mornarica trpi radi tega veliko pomanjkanje premoga. Umetno se še navskrižje med Italijo in Anglijo kolikor mogoče skuša potlačiti, a bo svoj čas prišlo med obema državama skorogotovo do resnega izbruha.

Četverosporazum pa ima svoje križe z Italijo tudi radi njenega navskrižja s Srbijo. To navskrižje odmeva glasno sedaj po Pašičevem potovanju v Petrograd. List „Popolo d'Italia“ je priobčil članek v odgovor na izvajanja v londonski „Times“, kjer je dopisnik Steed predlagal, da se iz Trsta in Reke napravite svobodni luki, da se Trst postavi pod laško, a Reka pod „južnoslovansko“ upravo. „Popolo“ se upira temu predlogu, ker se boji, da bi Avstrijci gravitirali v Trst ali pa bi svoje politično in gospodarsko težišče prenesli na Reko, a s tem da bi moglo prvenstvo na Jadranu preiti na Reko in bi italijanska trgovska in pomorska premoč na Jadranu izginila. Zato zahteva „Popolo“, naj se Trst, Reka, Zadar, Solj in Valona prepuste Italiji, da bo ona gospodarica pomorskega prometa na Jadranu. Najvarneja in najkrajša pot po kopnem v „ruski Carigrad“ in v „angleško Mezopotamijo“ da vodi preko Trsta in Reke, ki da ju treba v interesu entente združiti v — italijanskih rokah. Italijanski list zaključuje: „Novi narodi se morajo urediti primerno starejim in močnejšim državam. Da se nova slovanska država zavaruje pred ogroževanjem po Avstriji, je potrebna močna Italija in močna Rusija tudi na splošno dobro!“ — Pred vražjo nalogo je tu sicer velika Rusija, ki si, ako smemo verjeti ruskim listom zadnjih dni, precej drugače misli zaščito „nove južnoslovanske države“ in pa „splošno dobro.“

Pašič — torej propagator te južnoslovanske dr-

žave — je bil te dni v Petrogradu. Polemizujoč radi Reke in Trsta, je članek v italijanskem listu prav gotovo mislil na Pašiča in njegove načrte. No, petrograjski listi zatrjajo sedaj soglasno, da je bil Pašič jako zadovoljen z uspehom svojega potovanja, oziroma z garancijami, ki jih je dobil od tistih, ki vodijo rusko zunanjo politiko. Želje in nade srbskega naroda, da si usvajajo toliko na najvišjih mestih, kolikor v političnih krogih. Vražja stvar — kaj ne? Tu Italija — tam Pašič. Kje je pravi „interes entente“: ali v aspiracijah Italije ali v nadah in željah Pašiča?! Gospodje v ententi so sicer mojstri v zbijanju „soglasij“ iz raznih koščkov. Da vidimo, kako rešijo to — soglasje!

Ruske čete ob rumunski meji.

Iz Bukarešte se poroča, da je začela Rusija vnovič zbirati čete na rumunski meji. Te čete so skoro dvakrat tako številne, kakor so bile one, katere je imela Rusija zbrane dosedaj ob rumunski meji.

Rumunska kraljica o vojski.

V rumunskem časniku, katerega je nedavno izdal Filipescu, je napisala rumunska kraljica Marija uvodni članek: „V sedanji vojni se maščuje stroj nad človekom. Človek se je povzdigoval kot gospodar sveta. Toda njegovi lastni proizvodi so se povzdignili proti njemu, da bi mu še enkrat pokazali, kako slab je v resnici v primeri z rečmi, katere je izmislil, pa tudi, kako je nezmožen, da bi sam te reči obvladal. Ni takega človeka iz mesa in krvi, in naj bi bil tudi velikanski junak, ki bi se mogel meriti s tem, kar je človeški um ustvaril, da uničuje bližnjega. Lastno njegovo delo se dviguje proti njemu in mu trga z rok zmagi. Človek je iznašel stvari, katere so močnejše od njegove lastne moči. Danes se človek uči spoznavati, da je njegova moč omejena.“ — „Il Kuryer Codzienny.“ Krakov, št. 119. 1. V. 1916.

Na Irskem

Ministrski predsednik Asquith potuje po Irski, da se pouči o pravem položaju. Ker je dosedanji irski podkralj lord Wimborne odstopil, se širijo vesti, da hoče postati Asquith njegov naslednik. Med političnimi strankami na Irskem se vrše pogajanja, ki pa skorogotovo ne bodo privedla do uspeha, ker protestantski ulstrei (pristaši stranke, ki je za zvezo z Anglijo) nasprotujejo „homerule“ postavi, katero bi rada irska narodna stranka sedaj upeljala.

V angleški spodnji zbornici je irski poslanec Dillon opisoval kruto postopanje angleške soldateske napram irskemu ljudstvu in sicer tudi proti onemu delu, ki se ni udeleževal upora. Vojaki so počenjali, kar so hoteli. Silili so dečke pod 15 leti, da naj izdajo svoje sorodnike, ki so se udeleževali ustaje. Po pol ure so dečke privezali k drevesu z zavezanimi očmi in jih neprestano silili, naj izdajo svoje ter jim grozili z vojsko. Irskega urednika Skeffingtona, ki je miril ljudi in odvajal od upora, je nek protestant opisal napram vojaštvu kot upornika. Vojaštvo je udrlo v njegovo hišo in ga vpricho žene in otroka — ustrelilo.

V ponedeljek, dne 15. t. m., se je v Londonu pričela obravnavati zoper lorda Casementa. Obravnavi bo trajala menda celi teden. Casement je zelo bled in potr. —

Pred Solunom.

Pred začetkom bojev pred Solunom?

„Secolo“ poroča iz Soluna: Utrjevalna dela pri Solunu so končana. Čete so večinoma svoja taborišča zapustile ter so se pomaknile na mejo od Florine do Seresa, kjer so stopile v dotiko s sovražnikom. Neprestano se vršijo manjši spopadi.

Spopadi pred Solunom.

Nemško uradno poročilo z dne 17. maja javlja: Na ozemlju reke Vardar smo odbili sovražni oddelek, ki je prodiral proti naši postojanki.

Grška se boji za Solun.

„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Aten: Grki se boje, da bodo Srbi trajno zasedli Solun. Neki srbski polkovnik je pri pojedini v Solunu izrazil upanje, da bo macedonska metropola kmalu prestolno mesto Velike Srbije.

Presnovana srbska armada.

„Jugoslovanska korespondenca“ poroča preko Curiha s Krfa: Poveljstvo preosnovanih srbskih čet so prevzeli generali Sturm, Stepanovič in Vasič.

Dnevno povelje kraljeviča Aleksandra.

Sofijska „Kambana“ javlja: Srbski prestolonaslednik je izdal, predno je odšel s Krfa v Solun, posebno dnevno povelje na srbske čete, v katerem pra-

vi med drugim: „Zavezniške vlade v Parizu in Londonu so srbskemu narodu, ki je že toliko žrtvoval, obljubile, da mu bodo vrnilo domovino. Hrabra srbska armada si bo s pomočjo svojih velikodušnih zaveznikov zopet priborila pot v domovino. V tem prizadevanju naj pridirajo srbski vojaki, vedno prepričani, da gredo istočasno z njimi zavezniške armade, ki ne bodo mirovale, predno ne podajo Srbom roko na bolgarskem ozemlju.“

Turška bojišča.

V Mezopotamiji.

Po turških poročilih je opaziti pri Turkih v Mezopotamiji izdatno protigibanje. Odločitev o posesti Mezopotamije je pričakovati v kratkem.

Rusi pred Bagdadom?

Preko Kodžanja: Francoski listi prinašajo članek o ruskem hitrem pohodu na Bagdad. „Matin“ piše: Naši zavezniki so oddaljeni manj kakor 50 milj od Bagdada. Goringove čete so popolnoma intaktne. Kmalu bodo izginile poplave in čas, da nastopi polna vročina, je ugoden za skupni napor, da razobesimo carjevo zastavo ob strani zastav angleškega kralja in indijskega cesarja na turških minareti v Bagdadu.

Politične vesti.

Dr. Sylvester o vprašanjih na izhodu. Na zborovanju nemških liberalcev v Solnogradu je govoril predsednik avstrijske državne zbornice, dr. Sylvester, o poteku dogodkov v zadnjem času. V svojem govoru se je dr. Sylvester tudi dotaknil vprašanja na izhodu ter je poudarjal potrebo, da se bo moralo odslej naprej baviti nekoliko več z zadevami na izhodu. V svrhu tega je v prvi vrsti potrebno, da se v jezikovnem oziru sporazumi z narodi na izhodu. Kakor si sedaj Bolgari prizadevajo se naučiti nemščine, tako je tudi potrebno se v bodoče nekoliko več baviti z bolgarskim, turškim in zlasti z grškim jezikom. Glede grškega jezika se mora obžalovati, da se je svoj čas v boju za humanistične srednje šole prikrajšalo grški jezik, dočim je ostala latinščina neprikrajšana. Latinščina je mrtvi jezik, Starogrščina bi pa bila v novogrščini našla svoje nadaljevanje.

Obsojen rektor. Rektor praške nemške tehnike profesor dr. Redlich je obdolžil inženirja Smekala, da je rusofil in da so bila njegova potovanja v inozemstvo jako sumljiva. Inženir Smekal je pozval magnificenco pred sodišče, ki je rektorja Redliča obsodilo le radi razžaljenja časti na tri dni zapora, oziroma 500 K globe. Profesor Redlich se je pritožil, dosejel pa je le, da mu je bila denarna kazen za 200 kron znižana in sicer od 500 kron na 300 kron.

Avstrijsko-italijanski ujetniki na Ruskem. — Kakor poročajo italijanski listi, je prišlo sedaj med rusko in italijansko vlado glede avstrijskih vojnih ujetnikov-Italijanov do popolnega sporazuma. Rusija bo poslala te vojne ujetnike v Italijo, kjer bodo dobili italijansko državljanstvo. K temu bi bilo pripomniti, da so se vršila pogajanja med rusko in italijansko vlado zelo dolgo. Italija je zahtevala vse one vojne ujetnike, ki so doma iz dežel, katere reklamira Italija za sebe, torej iz Primorja in Dalmacije, češ, da so Italijani. To je bilo menda celo Rusom preveč in pogajanja so se razbila. Sedaj je bil očitno dosežen nekak kompromis. Izročitev avstrijskih vojnih ujetnikov bodisi katerekoli narodnosti državi, ki se nahaja v vojni z Avstrijo, je seveda eklatantno kršenje mednarodnega prava. Povrh bodo izročeni siromaki, čim pridejo v Italijo, sicer obdarovani z italijanskim državljanstvom, toda istočasno najbrž tudi poslani na fronto proti svoji lastni pravi domovini!

Hrvatski sabor bo sklican, kakor poroča varaždinski list »Hrvatsko Pravo«, v prvi polovici meseca junija k zasedanju, da reši finančno nagodbo z Ogrsko. Ta nagodba bi se glasom vladnega predloga naj podaljšala za eno leto. Tokrat se bo sabsorskih sej udeleževal tudi poslanec seljačke stranke, Radič, ki je bil prvi zadnjem zasedanju izključen od sej. Govori se, da se bo ministrski predsednik grof Tisza na povratku iz Srbije mudil nekaj dni v Zagrebu, da se posvetuje z zastopniki hrvaških političnih strank.

Tisza v zasedeni Srbiji. Madjarski ministrski predsednik grof Tisza potuje sedaj po zasedenih krajih Srbije. Upamo, da bo tudi avstrijski mini-

strski predsednik kmalu obiskal zasedeno Srbijo ter s tem pokazal svetu, da vse, kar smo izvojevali je skupno, je avstrijsko in ogrsko.

Dunajski poslanec dr. Viljem Pollauf je umrl. Služil je kot nadporočnik-avditor v Gorici, kjer ga je zadela granata. Pripadal je bolj k Schönererjevi struji.

Nemčija kuje drobiž iz železa. Ker primanjkuje v Nemčiji denarnega drobiža, je zvezni svet sklenil kovati iz železa še za 10 milijonov mark drobiža. Dosedaj že kroži v Nemčiji v prometu drobiža iz železa za 15 milj. mark.

Pogreb + stolnega prošta Karola Hribovškega.

Iz vrst lavantinskih duhovnikov je izginil mož milega značaja in plemenitega srca — v sredo, ob 4. uri popoldne, smo spremili k večnemu počitku mil. preč. g. stolnega prošta in prelata Karola Hribovškega.

Krasnega pomladanskega dne je že bilo okrog pol 4. ure popoldne zbranega pred poslopjem stolnega kapitlja na stotine občinstva in še vedno so prihajale množice ljudi od blizu in daleč, da izkažejo zadnjo ljubav možu — ljudomilemu in častitljivemu starčku, katerega je vse ljubilo in spoštovalo. Od blizu in daleč je prihitelo okrog 90 duhovnikov-sokratov, da spremijo k večnemu počitku svojega predraga tovariša, ljubečega učitelja in duhovnega očeta. Celo iz nemškega Gradca sta prihitela kot zastopnika graškega stolnega kapitlja dva kanonika izkazat predragemu sobratu zadnjo čast. Zastopani so bili vsi državni in drugi uradi, veliko meščanstva in skorodane vsa mariborska slovenska inteligenca.

V vrsti žalujočih so korakali razven velikega števila dekanov, župnikov in druge duhovščine, ter tukajšnjih bogoslovcev tudi mil. g. Fran Ogradi, a pat celjski, mil. g. Jurkovič, prošt ptujski ter mil. g. Fran Hrastelj, arhidiakon konjiški.

Krsto je blagoslovil in sprevod vodil od hiše žalosti v stolno cerkev naš prevzvišeni vladika in knezoškof gospod dr. Mihael Napotnik ob asistenci stolnega kapitlja in druge duhovščine. Po cerkvenem blagoslovljanju v stolnici so stopali za mrtvaškim vozom potrtega srca njegovi sorodniki ter nepregledna množica žalujočih, kakoršno je Maribor le redkokdaj poprej videl; razven bogoslovcev veliko dijaštva, učence in gojenke zavoda čč. šolskih sester, oddelke mariborskega veteranskega društva, katoliško delavsko društvo z zastavo, veliko čč. šolskih sester in usmiljenk ter ogromno število mariborskih gospa, gosposdičen in drugega občinstva. Nepregledna množica žalujočih se je premikala skozi Stolno ulico, Glavni trg čez novi dravski most proti novemu mestnemu pokopališču. Pogreb iz stolnice na pokopališče je vodil mil. g. kanonik dr. Matek, ko je ranjkemu ob grobu spregovoril par prisrčnih besed v slovo.

Za dragim rajnim žaluje cela obširna lavantinska škofija, žalujejo njegovi sorodniki, njegovi duhovni sobratje, katerim je bil ljubeznjiv, dober in plemenit svetovalec ter očetovski prijatelj, žaluje nebroj učencev in drugih oseb, katerim je bil rajni prelat vzor častilca majnikove Kraljice. In ni ga več med nami tega odličnega cerkvenega dostojanstvenika, v hladni gomili že počiva dragi naš rajnik, duh njegov se je že dvignil tja gor v višave, duša njegova se že raduje rajskega veselja, a spomin na njegovo mirno, zlato dušo nam ostane nepozabljiv in neizbrisljiv. — Telesnim ostankom bodi zemljica lahka, njegovi plemeniti duši pa svetila večna luč!

4. Podpišite vojno posojilo!

Invalidi in naši denarni zavodi.

Kdor pozna razmere, ve, da je za one reveže, ki prihajajo iz vojne nesposobni za samostojen zaslužek, oziroma za prejšnji poklic, še razmeroma slabo preskrbljeno. Kaj hoče n. pr. početi rudar, ki ne razume nobenega drugega dela in ki pride iz vojne s težko poškodovano desno roko ali celo brez nje? Ali mizar? Ali čevljar? Je sicer res, da so za te razne invalide ustanovljene šole, toda za vso veliko množino teh revežev ni prostora tam; mnogi so pa tudi že prestari, da bi se mogli z uspehom učiti za kak nov

poklic, ki bi ga mogli še izvrševati. In vendar je dolžnost vseh, ki se nahajajo v zaledju, da vsaj nekoliko odpomorejo bedi, ki jej bo izročen marsikateri invalid, ki z borno invalidno penzijo seveda ne bo mogel izhajati niti par mesecev, če ima n. pr. še rodilno. Zato se je v zadnjem času začelo gibanje za udejstvovanje človekoljubnosti premožnejših slojev v tem smislu, da bi se razni bogataši zavezali, da bodo do svoje smrti prispevali letno n. pr. po 300 K za invalide. Uspeh te akcije dozdaj sicer ni bogve kak, vendar pa je upanje, da se tem potom vsaj nekemu številu vojnih pohabljenecv seže pod rame. Ni dvoma, da so tudi naši denarni zavodi dolžni državi in človeštvu, da v tem oziru izpolnijo svojo dolžnost — kajti vojna je rodila zanje novo točko za njih pravila, na katero ob ustanovitvi morda nihče ni mislil. In s ponosom lahko vsak denarni zavod v paragrafu o namenih zadruga vpiše tudi točko: Podpiranje onih, ki so v izvrševanju svoje domovinske dolžnosti postali nesposobni za izvrševanje poklica, oziroma za vsako delo. Če vsak močnejši denarni zavod da iz čistega dobička recimo 300 K letno za podpiranje enega invalida v svojem okolišu, s tem še ne pojde na kant; člani zadruga in člani nje načelstva pa imajo ponosno zavest, da so vsaj nekoliko pripomogli k ublaženju bede, da so marsikateri bridki solzi obupa zaprli pot. Obenem pa bi tudi bilo priporočati, da bi invalide, ki so bolj izvežbani v pisavi in računanju, usposobili za zadržne tajnike in poslovođe.

Raznoterosti.

Duhovniške spremembe. Prečastiti gospod dr. Martin Matek, kanonik-senior in ravnatelj mariborske bogoslovnice, je imenovan ravnateljem knezoškofijske pisarne. — Prečastiti gospod kanonik Rudolf Janežič je imenovan ravnateljem bogoslovnice. Oba nastopita svojo novo službo takoj ta teden.

Birmovanje v dekaniji Dravsko polje od 7. do 13. maja. V vseh župnijah te dekanije so bili g. knezoškof slovesno in prisrčno sprejeti. Okrašeni slavoloki s primernimi napismi so stali povsod, kjer so se vozili naš knezoškof V Slivnici in v Št. Janžu so jih spremljali mladi jezdec na konjih. Naš nadpastir so v vseh župnijah navdušeno označevali božjo besedo, govorili času primerne in tolažilne besede in sicer: v Hočah (nedelja 7. maja): »Kaj nam da pravo srečo?« namreč krščanska vera, upanje in ljubezen. Kdor je v veri utrjen, v upanju in krščanski ljubezni oživiljen, je srečen, če tudi divja okoli in okoli krvava vojska; v Slivnici (v pondeljek 8. maja): »Kaj nas toži v krvavem potopu svetovne vojske?« namreč: vera v božjo previdnost, molitev in usmiljenje (ranjenci, Rudeči križ; vdove in sirote); v Framu (torek 9. maja) o duhovnem boju, ki ga moramo peljati zoper naše dušne sovražnike, ki so: huda poželjivost, hudobni duh, hudobni ljudje; v Cirkovcah (sreda 10. maja) so govorili za vsak stan tolažilne in bodrilne besede; na Ptujski gori (če rtek 11. maja) o žalostih Matere božje. Ako je najsvetejša Devica toliko trpela, se ne smemo tudi mi ustrašiti križa, ki vodi v nebesa; pri Št. Lovrencu (petek 12. maja) o virih miru: sv. maša božja beseda, spovednica, dobri otroci, pobožnost, sv. Cerkev; v Št. Janžu (sobota 13. maja) o vojnem kruhu: izpolnjevanje volje božje, vsakdanji kruh, božja beseda, evharistija. Vseh birmancev v dekaniji je bilo 1960: v Hočah 394; v Slivnici 314; v Framu 287; v Cirkovcah 282; na Ptujski gori 147; v Št. Lovrencu 224; pri Št. Janžu 312.

Sv. razpelo v tržaških šolah. Dolgoletna je bila borba za »krst častni« v tržaških šolah. Še blagopokojni škof A. M. Sterk se je boril za to, da bi mu dovolili, da na lastne stroške nabavi podobno sv. križa za tržaške šole. Vse zastonj. Da se Kristusu ot ori pot v naše šole, je bilo treba svetovne vojke. In res c. kr. namestništveni svetnik z odlokom 11. maja 1916 takole določuje: C. kr. namestnišvo je z razpisom 28. ma ca 1916, štev. VII.—13251—15 mestnemu magistratu najtopleje priporočilo ugoditi želji škofijskega ordinarijata, da bi bil zopet razobešen križ z odrešenikom (razpelo) ki ima tako blagodejni vpliv na versko-nravno čustvo katoliške šolske mladine. Za vse državne ljudske in meščanske in srednje šole izda se za devna oblastvena odredba. Priporoča se tudi vsem zasebnim šolam ugoditi želji škofijskega ordinarijata. — Seveda bodo sedaj tudi šole Ciril-Methodove družbe dobile podobo sv. križa v posamezne razrede.

Varaždinske novice. Mestno zastopstvo je poslalo generalnemu polkovniku Boroeviču diplomo častnega občanstva mesta Varaždin. — Mesto Va-

razdin je darovalo 16. pešpolku (varaždinskemu) mal srebrni boben, kot zahvalo rojakov za izredne junaške čine tega polka. Boben je izdelan iz čistega srebra. — V začasni vojaški bolnišnici v Varaždinu so zadnje zimo otvorili analfabetski tečaj za ranjence. Tečaja se je udeleževalo 15 analfabetov, od katerih se jih je 12 naučilo čitati in pisati.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od dne 18. aprila do dne 6. maja 1916 darovali: 300 K: dr. Ivo Šubelj, c. in kr. sekcijski svetnik v zunanjem ministrstvu na Dunaju (ust.); po 100 K: Matej Gusel, c. in kr. major v p., Brunn am Gebirge, Ljubljanska kreditna banka in gospa Helena Suyer-Petričič v Ljubljani; po 20 K: dr. Gregorij Pečjak, gimnazijski katehet v Ljubljani (ust.), FML Ivan Lavrič pl. Zaplaz, sedaj v Krakovu, Posojilnica v Ribnici, dr. Ivan Verčon, okrajni zdravnik v Sežani, dr. Anton Primožič, dvorni svetnik v Zadru, dr. Karl Slane, odvetnik v Novemestu, Josip Robida, dvorni svetnik v pokoju v Ljubljani, dr. Anton Podpečnik, zobozdravnik na Dunaju, Kmečka hranilnica in posojilnica v Radovljici, FML Josip Tomžič pl. Savskidol na Dunaju, občina Zagorje ob Savi; 15 K: dr. Josip Tičar, zdravnik itd. v Kranjski gori; po 10 K: Karl Šavnik, cesarski svetnik v Kranju, Anica Gogola in Edmund Kavčič v Ljubljani, Feliks Stare v Radomlju, Anton Zevnik, notariatski substitut v Podgradu, Franja Picek, trgovka v Ribnici, Franc Kušar v Mengšu, Ivan Vrhovnik, trnovski župnik, Andrej Kalan, kanonik, in Josip Mazi, realni profesor, vsi v Ljubljani, dr. J. Wilfan, odvetnik v Trstu, Posojilnica v Framu, dr. Ivan Pekelj, sodni svetnik v pokoju na Dunaju, lekarna Piccoli, dvorna zaloga v Ljubljani, dr. Gvid. Srebre, emerit. odvetnik v Brežicah, Posojilnica v Vojniku, Ferdinand Gaspari, veterinarni nadzornik v Postojni, dr. Ivan Jenko v Ljubljani; po 6 K: dr. F. Grivec v Ljubljani in dr. Fran Vodopivec, okrajni komisar v poljedelskem ministrstvu na Dunaju; po 5 K: Alojzij Senčar, trgovec v Ptuj, tvrdka L. Mikusch v Pijbljani, dr. Milan Papež, rudniški zdravnik v Idriji, dr. Alojzij Kokalj, odvetnik v Ljubljani, Anton Svetina, notar v Pliberku, Mimi Brtoncelj, soproga živinozdravnika v Ribnici, tvrdka Franc K. Goli v Idriji, dr. Ivan Arnež, profesor v naučnem ministrstvu na Dunaju, Arne Rus, c. k. Grospljem, ing. Ignacij Šega, nadzornik južne železnice, Jakob Teršan, profesor, Ivan Velkavrh, c. in kr. nadp. v pokoju, in Ivan Vončina, magistratni ravnatelj v p., vsi v Ljubljani; 4 K: knjigarna L. Schwenner v Ljubljani; po 3 K: Franc Tiller, c. k. sodnik v Gornjemgradu, dr. Kotzmuth, okrajni zdravnik v Postojni, Anton Breznik, profesor v Št. Vidu nad Ljubljano, dr. J. Lenoch, odvetnik na Dunaju, Nikolaj Križaj, župnik v pokoju v Kamniku in dr. Silvin Hrašovec, okrajni sodnik v Novemestu; po 2 K: Cirila Brezovnik v Vojniku, Franc Abulner, nadoficijski mestne hranilnice v Ljubljani, I. Krulac, vadniški učitelj v Ljubljani, Josip Skrbinšek, profesor na Kraljevih Vinohradih. Skupaj 1322 K, za katere se društveni odbor požrtvovalnim darovalcem, vsem novim in starim prijateljem slovenske akademične mladine, najtopleje zahvaljuje. Prvi blagajnik: dr. St. Lapajne, odvetnik na Dunaju, I. Bräunerstrasse 10.

Beguncem iz juga v političnem okraju Maribor. Okrajni pomožni odbor za begunce iz juga v Mariboru bo prodajal v pondeljek, torek in sredo, 22. 23. in 24. maja 1916 v lastnem skladišču živil v Mariboru Reiserstrasse Nr. 23 od 9—12. ure predpoldne in od 3—5. ure popoldne partijo testenin in svežega domačega špeha pod ugodnimi pogoji. Za nakup teh testenin so vpravičeni le begunci in to le proti izkazu izkaznic (legitimacij), koje se bodo izdajale petek, soboto in pondeljek, 19. 20. in 22. maja 1916 od 10—12. ure predpoldne na glavarstvu v Mariboru, Tegethoffplatz št. 5. II. nadstropje, soba 14 ali pa popoldne od 2—4. ure pri vojnooddajnem oddelku tržškega Gewerbeförderungsinstitut, Marburg, Tegethoffstrasse št. 77.

Umrli je na Dunaju 15. t. m. korektor c. kr. drž. in dvorne tiskarne v pokoju g. Jožef Bedek. Svoj čas je bil urednik »Slovenca«. Tudi pisateljaval je v njegov roman »Od pluga do kroga« je marsikdo z zanimanjem čital. Bodi blagomu ranjemu tuja zemlja lahka!

V Ljubljani je umrla dne 18. maja gospa Karolina Cencič, roj. Vidmar, soproga svoječasne »Strazinega« urednika Viktorja Cencič. Svetila ji večna luč!

Odpoved službe črnovojniških zavezancev. Štajersko cesarsko namestništvo razglasa: Ker so se v zadnjem času dogajali slučajji, da so lastniki tovarn in drugih zasebnih podjetij odpovedali službe svojim nastavljenecem in uslužbencem, ker so že objavljena nova naknadna prebranja, je izšla nova cesarska naredba ki določa, da so odpovedi služb iz vzrokov novih naknadnih prebiranj nedopustni. Odpovedi služb so še le tedaj veljavne, ako doka že lastnik podjetja, da se odpoved službe ni vršila

iz vzrokov in okolščin novih naknadnih prebiranj. Ta cesarska naredba je veljavna od 1. aprila t. l.

Srednješolci in nova naknadna prebiranja. Naučno ministrstvo razglasa glede srednješolcev, rojenih do leta 1897, ki pridejo k novim naknadnim prebiranjem, da bodo deležni za slučaj, če bodo potrjeni v vojake, ravno istih ugodnosti, katerih so bili deležni srednješolci označenih letnikov pri prejšnjih naborih in prebiranjih. Dobili bodo redna letna izpričevala in se jih bo pripustilo k predčasnim zrelostnim izpitom. Ker še pa ni določeno, kdaj bodo ti letniki upoklicani, se določa, da morajo ostati srednješolci teh letnikov tako dolgo na dotičnem učnem zavodu, dokler se jih ne bo upoklicalo pod orožje.

Preskrba prebivalstva z živili. Na Dunaju so se v preteklem tednu vršila posvetovanja glede bodoče preskrbe prebivalstva z živili. Posvetovanja so trajala tri dni. Glavne točke teh posvetovanj so bile: 1. Država bo tudi v bodoče prevzela oskrbo in razdelitev uporabe žita po vojno-žitno-prometnem zavodu. 2. K dosedanjim žitnim vrstam, ki so pod zasego, se še priklopi tudi proso, grašica in krompir. 3. Ena četrtina ječmena, ki ga posestnik ali najemnik pridelal, se bo smela uporabiti za krmo, ostali ječmen pa, kar se ga ne bo rabilo za seme, se bo moral oddati. 4. Določi se nov red glede mlinarjev in zamletja žita. 5. Za vsako občino se mora izdelati načrt glede preskrbe prebivalstva z živili. 6. Pridelovalci (posestniki) bodo smeli eno četrtino lastne koruze uporabiti za krmljenje živini. 7. Uporaba žita in moke ostane pod dosedanjimi predpisi še tudi nadalje v veljavi. 8. Vstraja se naj tudi v bodoče pri dosedanjih najvišjih žitnih cenah in pri uredbi krušnih kart. — To so v glavnem točke, ki so se razpravljale pri tem posvetovanju.

Najvišje cene za koruzno moko. Štajersko cesarsko namestništvo razglasa: Dosedaj je bilo dovoljeno izmleti iz navadne koruze 40% koruznega zdroba, 30% koruzne moke in 27% moke za živinsko klajo. Odslej naprej se pa mora izmleti iz navadne koruze 30% zdroba in 40% moke. Cene so določene sledeče: za meterski stot koruznega zdroba 76 K 67 v, za meterski stot koruzne moke 42 K in za met. stot moke za živinsko klajo tudi 42 K. Iz činkvanta ali rudeče koruze se mora izmleti 48% zdroba, 36% moke in 13% otrobov. Cene za zdrob in moko iz činkvanta so iste, kakor za moko in zdrob iz navadne koruze, cena za otrobe je pa določena na 17 K za meterski stot. Zgoraj označene cene veljajo pri prodaji na debelo. Pri prodaji na drobno so pa določene sledeče cene: V občinah, ki so oddaljene od železniške postaje ne več kakor 3 km, stane 1 kg koruzne moke 50 v in 1 kg koruznega zdroba 87 v. V občinah, ki so oddaljene od bližnje železniške postaje od 3 do 10 km, stane 1 kg koruznega zdroba 88 v in 1 kg koruzne moke 51 v. V občinah, ki so pa oddaljene več kakor 10 km, pa sme stati 1 kg koruzne moke 53 v in 1 kg koruznega zdroba 90 v. Te določbe morajo biti nabite na vidnem mestu brez izjeme v vsaki prodajalni za prodajo moke in zdroba iz koruze.

Nakupovanje letošnje žetve nedovoljeno. Izšla je cesarska naredba, ki določa, da ni dovoljeno že naprej sklepati kupnih pogodb glede pridelkov letošnje žetve v Avstriji. Vse tozadevne že sklenjene kupne pogodbe je smatrati za ničevne.

*** Oddaja svinca in kositra.** Štajersko cesarsko namestništvo razglasa, da se bo moral oddati kositer in svinec ter predmeti iz svinca in kositra v času od 1. do 15. junija 1916 in ne, kakor je bilo prvotno določeno, v času od 16. do 31. maja 1916. Te vzemni komisiji za kovine v Gradcu ali pa njenim kovine, oziroma predmete iz teh kovin je oddati prepooblaščenim podružnicam. Tudi predmeti iz kositra v zasebnih gospodarstvih se bodo morali oddati v omenjenem roku. Izvzeti so samo predmeti iz kositra, ki so umetniške in zgodovinske vrednosti. Kdor bo oddal svinec in kositer, oziroma predmete iz svinca in kositra pred imenovanim rokom, bo dobil večjo odškodnino izplačano v gotovini, kakor pa tisti, ki bo oddal pozneje, t. j. tisti, kateri bo oddal v določeni dobi. Pri pošiljkih svinca in kositra po železnici je treba označiti na tovarnem listu natanko vrsto kovine ter navesti, ali je odposlana kovina, oziroma predmeti iz svinca in kositra stara ali nova kovina. Nadalje se mora na tovarnem listu natančno označiti ime in bivališče osebe, kateri se naj izplača odškodnina za vposlano kovino.

Najvišje cene za divjačino. Štajersko cesarsko namestništvo je določilo za divjačino sledeče najvišje cene: Za kilogram jelenovega mesa za mesce junij, julij in avgust 2 K, od 1. septembra nadalje pa 1 K 60 v; za kilogram srnine za mesce junij, julij in avgust 2 K 50 v, od 1. septembra nadalje 2 K; zajec komad 3 K 50 v; fazan v avgustu 2 K, v septembru 2 K do 2 K 40 v, od 1. oktobra pa 3 K komad; jerebice v avgustu komad 1 K,

v septembru 1 K 20 v, od oktobra nadalje pa komad 1 K 30 v.

Mesne karte v Nemčiji. V Berlinu in skoro v vseh večjih mestih Nemčije so upeljali mesne karte in sicer tako, da je določen en funt mesa ali masti istočasno na vsako krušno karto. Na osebo pride na dan en četr funta mesa. Ponekod so določili, da smejo prebivalci ene ulice kupovati meso samo pri določenem mesarju, ne pa poljubno.

Dobički tovarn za izdelovanje papirja. Neprijetno visoke cene za papir, zlasti za časnikarski papir, občutijo sedaj najbolj tiskarne in časopisi. Tako n. pr. so poskočile cene za časnikarski papir, odkar traja vojska, za 85—120%. Kot vzgled, kako ogromne dobičke delajo sedaj tovarne za izdelovanje papirja, naj bo naveden samo slučaj, da je imela v pretečenem letu tovarna za izdelovanje papirja v Nežideru na Ogrskem 2½ milijona K čistega dobička!

Promet z zasebnimi zavetki v Srbijo. V likor c. in kr. etapni poštni uradi Arangjelovac, Belgrad, Veliki Milanovac, Obrenovac, Palanka, Šabac, Valjevo, Čačak, Jagodina, Kraljevo, Kruševac, Uziče in Smederevo poslujejo tudi kot vojnopoštni uradi za tamkaj nastavljenega poveljstva, čete in zavode, se vsled odloka c. kr. trgovinskega ministrstva z dne 22. malega travna 1916. št. 10.600-P ex 1916, smejo v te kraje pošiljati tudi zasebni vojnopoštni zavetki za tam nastavljenega poveljstva, čete in zavode, kakor tudi za njih svoje, pod obstoječimi pogoji za vojnopoštni promet s zasebnimi zavetki.

Najstarejši podčastnik v naši armadi. Najstarejši podčastnik v avstrijski armadi je Poljak J. Drozdovski, ki je star 83 let. Njegova prsa diči cela vrsta hrabrostnih kolajn. Njegov oče Leopold Drozdovski še živi in je star 114 let.

Velik potres v Italiji. Dne 17. maja popoldne je bil v Srednji Italiji ob jadranski obali močan potres. Porušilo se je mnogo hiš, ranjenih je več oseb.

Oddaja lova.

Ces. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj naznanja, da se lovska pravica spodaj imenovanih občin za dobo od dne 1. julija 1916 do dne 30. junija 1922 potom javne dražbe odda v zakup največ ponujajočim. — Dražbe se vrše po sledečem redu:

V sredo, dne 31. maja 1916, ob pol 10. uri dopoldan v Rogatecu, gostilna „k pošti“ za sledeče občine: Dobrina, nezajamčena površina 686 ha, izklicna cena 2 K; Donačka gora 1484 ha 70 K; Sv. Florijan 1148 ha 76 K; Kočice 643 ha 40 K; Nadole 636 ha 6 K; Sv. Rok 1843 ha 60 K; Rogatec 429 ha 40 K; Zetale 1257 ha 3 K; Čermožiše 1144 ha 10 K; Stopce 1600 ha 10 K.

V petek, dne 2. junija 1916, ob 6. uri popoldan v Slatini v občinski pisarni za občine: Kostivnica 2072 ha 110 K; Rogatec-Slatina 188 ha 4 K; okolica Slatina 1610 ha 60 K.

V soboto, dne 3. junija 1916, ob pol uri dopoldan v Slatini v občinski pisarni za občine: Sv. Trojica 300 ha 15 K; Sv. Mohor 146 ha 10 K; Sv. Katarina 153 ha 12 K; Nimno 116 ha 12 K; Plat 255 ha 5 K; Rajnkovec 220 ha 12 K; Spodnje Sečovo 346 ha 35 K; Brestovec 120 ha 6 K.

V pondeljek, dne 5. junija 1916, ob 9. uri predpoldan na okrajnem glavarstvu v Ptuj v sobi št. 5, 2. nadstropje, za občine: Kicar 250 ha 30 K; Malaves 255 ha 47 K; Meretinci 349 ha 50 K; Prvenci 536 ha 100 K; Spuhlje 468 ha 60 K; Podvinei 601 ha 290 K; Bukovci 674 ha 132 K; Zabovci 486 ha 60 K; estni vrh 527 ha 10 K; Stojinci 479 ha 50 K; Brstje 289 ha 150 K.

V torek, dne 6. junija 1916, ob 9. uri predpoldan na okrajnem glavarstvu v Ptuj v sobi št. 5, 2. nadstropje, za občine: Destinci 254 ha 20 K; Formin 315 ha 80 K; Gajovei 426 ha 100 K; Livanjci 679 ha 100 K; Sv. Marjeta 335 ha 80 K; Moškanjci 542 ha 50 K; Polanci 767 ha 30 K; Polensak 544 ha 50 K; Slomi 602 ha 80 K.

V sredo, dne 7. junija 1916, ob 9. uri predpoldne na okrajnem glavarstvu v Ptuj v sobi št. 5, 2. nadstropje, za občine: Sv. Andraž v Slov. gorici 1340 ha 20 K; Dolič 137 ha 12 K; Jirsoveci 455 ha 30 K; Ločič 418 ha 30 K; Zagorci 458 ha 10 K; Trnovski vrh 278 ha 8 K; Trnovska ves 598 ha 41 K; Sv. Urban 523 ha 10 K; Vinterovci 311 ha 10 K; Bišečki vrh 474 ha 44 K; Vurberg 1979 ha 60 K.

V četrtek, dne 8. junija 1916, ob 9. uri dopoldne na okrajnem glavarstvu v Ptuj v sobi št. 5, 2. nadstropje, za občine: Hajdin 780 ha 410 K; Jurčevci 357 ha 83 K; Lancova ves 440 ha 281 K; Sv. Lovrenc na Dravskem polju 3096 ha 300 K; Pobrež 826 ha 300 K; Gornja Pristova 730 ha 200 K; Breg 1043 ha 442 K; Šikole 1192 ha 100 K; Trnovci 499 ha 800 K; Slovenja ves 1860 ha 204 K; Cirkovci 3377 ha 218 K.

V petek, dne 9. junija 1916, ob 9. uri predpoldne na okrajnem glavarstvu v Ptuj v sobi št. 5, 2. nadstropje, za občine: Dolena 1393 ha 10 K; Vel. Varnica 788 ha 3 K; Gruškovje 1438 ha 66 K; Sv. Trojica 875 ha 4 K; Podlehnik 418 ha 2 K; Ptujška gora 2094 ha 100 K; Majšberg 1720 ha 173 K; Nova

cerkev 544 ha 4 K; Sedlašek 956 ha 11 K; Varea 927 ha 10 K; Sv. Boltenk 1301 ha 7 K.

Pred začetkom dražbe mora vsak zakupnik položiti izključni ceni enakoveljavni znesek kot varščino v gotovini, v hranilničnih ali Raiffeisenovih vložnih knjižicah, ali v drugih za pupilarno proglašanih vrednostnih papirjih.

Največ ponujajoči mora takoj po sklepu dražbe v roke voditelja dražbe in zastopnika c. kr. okrajnega glavarstva položiti stroške dražbe, enoletni zakupnini enakoveljavno varščino in enoletno zakupnino, zadnjo v gotovini.

Končno se po § 15, odstavek 2, zakona z dne 21. septembra 1906, deželni zakon številka 5 iz 1907, izrecno pripomni, da se, ako se vsled končnoveljavne razsodbe v morebitnem še nerešenem postopanju, ali v smislu daljnih določb tega zakona občinsko lovišče poveča ali zmanjša, pri dražbi dosežena zakupnina v razmerju površine prirastka ali odpadka zviša ali zniža.

Ostali dražbeni pogoji se lahko pregledajo na okrajnem glavarstvu v Ptuj med navadnimi uradnimi urami.

(Konec prih.)

Dopisi.

Maribor. Poveljnik mariborske kadetice, polkovnik J. Kozalek je bil odlikovan s častniškim križcem Franc Jožefa I.

* **Maribor.** V našem mestu je nastalo v zadnjem času občutno pomanjkanje moke, svinjske masti in špeha pa že davno ni dobiti, istotako že močno primanjkuje namiznega olja.

Krčevina pri Mariboru. Oblast je zaprla tukajšnje šole (slovensko in nemško), ker so se v nekaterih hišah pojavili slučajni škrlatice. Zaprte so tudi večinoma vse gostilne v občinah Krčevina in Leitersberg. Vojaška oblast je odredila, da ne sme noben vojak iz Maribora skozi Leitersberg ali Krčevino.

Kapela pri Radencih. V Očeslavcih je umrla dne 11. t. m. Marija Kreft, sestra pokojnega kanonika dr. Križaniča in Angeline Križanič, prednice čč. šolskih sester v Celju. Svetila ji večna luč!

Hajdina. Sedaj imamo tako politično vreme, da nič kaj radi ne pišemo, ker ni pravega razumevanja za koristi, potrebe in pravice vseh pač pa sučejo nekateri le svoj sebični program, kakor do mišljavi človek svoje brke pred ogledalom. Naš program je složna domovinska ljubezen, v kateri moramo vsi podpirati drug drugega, da lahko Avstrija kot dobra mati deli dobrote v enaki meri vsem svojim otrokom, vsem svojim narodom. V tej želji in zahtevi je pri nas podpisalo 79 oseb nad 57.000 K IV. vojnega posojila, v tednu Rudečega križa se je pa nabralo nad 800 K. To se je doslo brez Brega, a ne brez vnetega skupnega delovanja duhovščine in učiteljstva. — Občina Breg je posebej podpisala 20.000 K vojnega posojila.

Celje. Tukajšnji višji davčni upravitelj Leop. Hasenbühel je stopil v pokoj. Ob tej priliki je dobil naslov cesarskega svetnika.

Celje. Učiteljica tukajšnje meščanske šole Melanija Premšak je prejela od poveljnika 5. armade generalnega polkovnika Borojeviča za njeno požrtvovalno delovanje pri prodaji oljkinih vejic zahvalno in pohvalno pismo. — Mestna občina ima na prodaj večje stevilo mladih kuncev za plemo. Tozadevna vprašanja je nasloviti na mestni urad.

Laški trg. Tukaj je umrla soproga šolskega ravnatelja Karola Valentinič, Angela Valentinič. Nedavno je vsled slabosti na kamenitih stopnicah svoje hiše padla in si levi del glave tako močno poškodovala, da je kmalu nato umrla. N. p. v m.!

Sevnica ob Savi. Dne 9. maja je na tukajšnji postaji tovorni vlak št. 534 radi napačno uravnane izogibalnice zavozil na konec stranskega premikalnega tira. Lokomotiva in 4 vozovi so skočili preko tira in se razbili. Poškodovani so še tudi 4 drugi vozovi. Ranjenih je 6 sprevodnikov. Proga je bila radi nezgode precej poškodovana.

Kozje. Okraj Kozje je podpisal četrtega vojnega posojila okroglo 150.000 K, Okrajna hranilnica K 60.000, vložniki Okrajne hranilnice 48.300 K in na kozjanskem poštnem uradu okoli 40.000 K.

Italijansko bojišče.

Na primorski in koroški bojni črti je artilerijsko delovanje večinoma vsled megle ovirano. Južno od Tržiča je bil italijanski napadalni poizkus, si zopet nazaj priboriti nedavno izgubljeno postojanko pri Banji, odbit.

Na ozemlju Col di Lane so se izjalovili ponovni sovražni napadi.

Na južnem Tirolskem so v napadu zavzele naše čete obmejni gorski greben Maggio med dolinama Astach in Lain (dolini Astico in Leno), so se po prekoračenju doline Lain južnoizhodno od Platzerja (Piazza) polastile Coste Belle in so odbile južno od Moscherina Zugni-torti več sovražnih protinapadov. Včeraj, dne 17. maja, so ujele naše čete nadaljnih 900 Italijanov, med temi je bilo 12 častnikov, so uplenile 18 topov in 18 strojnih pušk.

Poročila italijanskega generalnega štaba od 16. in 17. maja trdijo, da so bile naše izgube v teh bojih „grozne in velikanske.“ Te trditve, ki imajo namen omiliti utis italijanskega umikanja, so prosto izmišljene. Izgube sovražnika je mogoče le sistematično označiti in preceniti, ki je bil zmagovalec. Italijani se ne nahajajo v takem položaju. Nasprotno pa moremo mi izjavljati, da so naše izgube izvanredno malenkostne, kar se je zahvaliti spretnosti naše infanterije in mogočnemu varstvu naše artilerije ter vojni izkušnji naših poveljnikov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 18. maja.

Francosko bojišče.

Južno-zahodno od Lensa so se nadaljevali boji z ročnimi granatami. Trije nadaljni francoski napadi na nemške postojanke na „višini 304“ so bili danes zjutraj odbiti. Pri umikanju čez Esnes je imel sovražnik težke izgube. Šlo se je tokrat za napadalne poskuse sveže afriške divizije, ki je bila sestavljena iz črnokožcev in Francozov. Sovražni sunek južno-zahodno od Reichsackerkopia je bil odbit.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Papež in Wilson.

Predsednik Wilson je odgovoril na papeževo poslanico povodom ameriško nemškega spora. Zatrjuje se, da je Wilson odgovoril na mirovne papeževe predloge le mimogrede. Niti papeževo pismo, niti Wilsonov odgovor se ne bo sta objavila.

Važna pogajanja?

„Secolo“ poroča iz Londona: Prvi poslaniški svetnik ameriškega poslanstva v Berlinu je odpotoval v Washington. To potovanje se spravlja v zvezo z mirovnimi pogajanja. Predne odpotoval, je imel dolgotrajne konference s poslanikom Gerardom. Poslaniški svetnik potuje najprej v Kodanj, od koder bo brzojavil v Washington vsebino pogovorov, ki jih je imel te dni Gerard s cesarjem, Bethmann Hollwegom in Jagowom. Možnost, da se začnejo mirovna pogajanja, se ne da utajiti. Cesar Viljem je pripravljen za premirje in da se umakne iz Belgije, ako se mu da jamstvo, da ostane Belgija v bodoče strogo nevtralna.

Razpoloženje v Italiji.

„Budapesti Hirlap“ poroča: V političnih in industrijskih krogih se malo govori o vojski. Cadorna vodi vojsko z diktatorično oblastjo. Njegove odredbe se ne smejo kritizirati. Na znotraj je vlada prisiljena vojevati še drugo vojsko, kajti povsod sili na dan nezadovoljnost, nestrpljivost in neobgljivost. Po celi Italiji je razširjen strah, da bo na obletnico vojskega začetka prišlo do velikih rabuk. Ko sem bil v Rimu, pripoveduje „Hirlapov“ dopisnik, se je že razpravljalo o več načrtih, po katerih bi se mogli za braniti ti krvavi spopadi. Najbolj je ugajal predlog, naj se na dan vojskine obletnice priredijo cerkveni obhodi, kateri se naj končajo s službo božjo in molitvami za dober vojskin konec. (Op. ur.: Za kaj vse je v sili cerkev dobra!) Toda cerkvena oblast še v to ni privolila. Usoda Italije je odvisna od tega, kako bo vlada zafrla pričakovane nemire. Ako se vojska ne konča že v tem letu, Italija itak ne bo mogla več izvrševati angleških povelj.

Razburjenje v Milanu.

„Baseler Nachrichten“ poročajo iz Milana: Potovalci, ki so prišli iz Italije, pripovedujejo, da se je v Milanu zvedelo za avstrijsko ofenzivo šele dne 17. maja. Cadorna sam vodi operacije iz glavnega stana, ki se sedaj nahaja v dolini Astica. Italijansko prebivalstvo teh krajev so odpravili že mesec aprila v okraj Ferrara. Vest o avstrijski ofenzivi je vzbudila v Milanu veliko razburjenje.

Italijanski časopisi v zadregi

Italijansko časopisje si prizadeva na vse mogoče načine zmanjšati vojne dogodke in naše uspehe v južnih Tirolah, pri čemur se omejuje na Cadornova poročila. Odkar je izbruhnila vojska med Italijo in Avstrijo, še ni priobčil nobeden italijanski list avstr. uradnih poročil z bojne črte. Italijansko ljudstvo ne bo torej prav nič izvedelo o tisoči ujetih Italijanov.

Italijani tajijo naše uspehe

V Italiji se silno trudijo, da bi občinstvu utajili avstrijske uspehe v južnih Tirolah. Radi tega se je uvoz švicarskih listov brezpogojno prepovedal.

Italijani se tolažijo.

„Secolo“ piše o napadu avstrijskih čet v južnih Tirolah:

Avstrijska ofenziva se je začela prej, kot je to bilo po artilerijski predpripravi pričakovati. Šrditi artilerijski boji so se razvneli šele dne 14. maja. Napad se ni izvršil natanko na točki, kjer smo ga pričakovali, t. j. v Suganski dolini, ampak v ozemlje reke Astico. Sovražnikova podvzeta so prisilila naše čete, da so morale opustiti svojo prvo obrambno črto, ker iz taktičnih ozirov ozemlje ni bilo dovolj varno za odpor. „Secolo“ se sklicuje na boje pred Verdunom in hoče avstrijske uspehe zmanjšati in pomiruje občinstvo s tem, da bodo Italijani drugo obrambno črto gotovo držali. „Corriere della Sera“ priznava avstrijske uspehe. List je mnenja, da je napad šele začetek in da mu bo glavni sunek šele sledil. A „Corriere“ upa, da se bodo hrabri Italijani uspešno branili.

Nizozemska o naših uspehih v južnih Tirolah.

Vse nizozemsko časopisje pripisuje našim zmagam v južnih Tirolah veliko važnost. List „Maasboode“ piše, da je vsled naših uspehov v južnih Tirolah popolnoma odvrnjena vsaka nevarnost za Trst. List „Rotterdamsche Courant“ pa piše, da je prištevati te zadnje italijanske poraze med najbolj usodepolne, kojih posledica bo, da bo morda vsaka nadaljna laška ofenziva popolnoma ustavljena. Vsi listi označujejo avstrijske uspehe na italijanskem bojišču kot najvažnejši vojni dogodek v zadnjem času. List „Nieuwe van den Dag“ piše: To poročilo je velevažno, kajti dosedaj so bili vedno Italijani napadalci. Ali bi morda naj pomenilo to sedaj, ko že traja vojska eno leto, kako posebno spremembo, ali je morda hotela Avstrija ob obletnici vojske opozoriti Italijo na to, da je Avstrija še vedno krepek in močen stražar, da torej nima Italija nobenega povoda slovesno obhajati obletnice vojskine napovedi? List „Nieuwe Courant“ pa piše: Udarec, katerega je sedaj prizadela Avstrija Italijanom, se mora prištevati med najhujše, kolikor so jih Avstrijci dosedaj prizadeli Italijanom.

Nov zemljevid Tirolske. Tvrdba G. Freytag in Dunaju je izdala nov zelo pregleden zemljevid Tirolske, na katerem je razvidna bojna črta od švicarske meje notri do prelaza Plöcken. Črna novemu zemljevidu znaša 1 K 30 v s poštnino vred in se naroča pri G. Freytag & Berndt, Dunaj VII. Priporočamo!

Ranjeni, padli in ujeti.

Pešpolk št. 47:

Ujeto moštvo:

Sebeder Janez, pešec, Jarenina (Penza, Rusija); Šebot Jožef, nadomestni rezervist, Sladka gora (Malmyška, Rusija); Seifried Peter, poddesetnik, Lobnica (Simbirsk, Rusija); Senčič Jurij, Selnica ob Muri (Čistopol, Kazan, Rusija); Seršen Jurij, nadomestni rezervist, Maribor (Rusija); Škof Avgust, iz Maribora (Rusija); Šofer Franc, nadomestni rezervist, Maribor (Lebedjan, Tambov, Rusija); Sorko Franc, nadomestni rezervist, Maribor (Krasnojarsk, Rusija); Soršak Karol, Maribor (Moskva, Rusija); Šoster Franc, poddesetnik, Maribor (Rusija); Spindler Ignac, nadomestni rezervist, Radgona (Čita, Rusija); Spindler Jožef, Radgona (Nižnij-Novgorod v Rusiji); Spindler Jožef, rezervist, Krčevina (Rusija); Srnko Franc, nadomestni rezervist, Bistrica pri Fali (Nižnij-Novgorod); Steiner Franc, Sv. Jurij na Pesnici (Kata-Kurgan, Samarkand, Rusija); Stelzar K., Maribor (Rusija); Stenad Jurij, Lipnica (Rusija); Stolekar Karol, Ritoznoj, Maribor (Penza, Rusija); Striebl Franc, desetnik, Maribor (Rusija); Stumpf Štefan, rezervist, Maribor (Krasnojarsk, Rusija);

Zadnja poročila došla v petek dne 19. maja.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 18. maja.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Nič novega.

Taci Franc, nadomestni rezervist, (Radgona, Moskva, Rusija); Tomažič Gašpar, Tinje (Penza, Moskva, Rusija); Tomažič Gašpar, Tinje (Penza, Rusija); Tomine Martin, Orehovavos, Maribor, (Orel, Rusija); Trinkaš Emerik, rezervist (Berezovka v Rusiji); Turk Janez, Maribor (Rusija);

Uršler Edvard, Staritrg (Rusija);

Vihar Anton, Lembah (Nikolsk-Usurijsk, Rusija);

Wild Jožef, pešec; Walch Jožef, nadomestni rezervist, Sodna vas (Rusija); Weber Mihael, Sv. Peter, Maribor (Rusija); Weber Franc II, Radgona, (Kansk, Jenisejsk, Rusija); Weinhandl Ignac, rezervist, Radgona (Zarevozaučursk, Vjatka, Rusija); F. Weiss, Maribor (Razdolnoje, Rusija); Weiss Janez, stotnijski tambur, Maribor. (Nikolsk-Usurijsk, Rusija); Werther Roman, Gornje-Hoče (Skotovo, Primorsk v Rusiji);

Zak Franc, pešec (Rusija); Žerjav Henrik, pešec, Maribor (Rusija); Zorman Janez, pešec, Maribor (Rusija).

Domobranski pešpolk štev. 26:

Padlo moštvo:

Beranek Ferdo, pešec; Bezget Alojzij, poddesetnik, Konjice; Bezjak Alojzij, Brežice; Blažič Simon, Maribor;

Čeplak Franc, pešec, Celje; Cokan Jakob, Gotovlje, Celje;

Ferenc Franc, pešec, Ptuj; Fras Jurij, Sv. Jakob, Maribor;

Gabron Franc, Brežice; Gabrovec Mat., Ptuj; Gobec Matija, pešec;

Haberl Anton, pešec, Hausenbacher Jakob, pešec, Maribor;

Jagodič Martin, Ptuj; Jezovšek Vinko, Celje, Šmarje.

Kašman Janez, pešec, Maribor; Klemenčič F., poddesetnik, Brežice; Koller Janez, pešec; Kozole Anton, desetnik, Brežice; Krašovec Janez, poddesetnik, Sv. Pavel, Celje; Kukerc Janez, pešec;

Lapuh Vinko, pešec, Brežice; Matko Matevž, Celje;

Maček Jožef, pešec, Maribor; Milanič Anton, pešec;

Novak Jernej, pešec; Novak Franc, desetnik, Ptuj; Novak Franc, Gornja Pristova;

Otorepec Jožef, Sv. Ema, Celje.

Domobranski pešpolk štev. 4:

Ujeti častniki:

Ogorelec Vladimir, poročnik;

Prinčič Jožef, poročnik;

Ujeto moštvo:

Bračko Alojzij, desetnik, Maribor (Moskva v Rusiji);

Dreo Franc, pešec, Vrhloga, Maribor (Rusija, Saratov); Dobrave Janez, pešec, Kozje (Omsk, Rusija);

Fridnek Karol, pešec, Slovenjgradec (Rusija, Razdolnoje);

Hötl Franc, poddesetnik, Radgona (Razdolnoje, Rusija);

Jevšek Franc, nadomestni rezervist, Sv. Ilj v Slov. gor. (Nižnij-Novgorod, Rusija);

Karlin Jožef, pešec, Jagerberg; Kolman Alojz, pešec, Vojnik (Rusija);

Ledinek Bernhard, nadomestni rezervist, Slov. Gradec (Rusija); Ledinek Mihael, Topolšica (Almasnaja, Rusija);

Maurer Franc, nadomestni rezervist, Slovenjgradec (Penza, Rusija); Medved Franc, pešec, Topolšica (Rusija);

Ozine Franc, pešec, Kamnica pri Mariboru (v Rusiji);

Perus Alojzij, Sv. Primož (Saransk, Penza, v Rusiji); Praprotnik Franc, nadomestni rezervist, Slovenjgradec (Rusija);

Srebotnik Alojzij, pešec, Slovenjgradec (Pavia, Italija).

Šviki Alojzij, poddesetnik, Velenje;

Črnovojniški pešpolk štev. 26:

Padlo moštvo:

Kosec Janez, nadomestni rezervist, Petrovče; Kovič Vinko, pešec; Križman Anton, pešec; Kvas Janez, pešec; Kveder Franc, pešec;

Penič Peter, nadomestni rezervist, Sv. Stefan, Celje.

Pešpolk štev. 17:

Padlo moštvo:

Petek Mihael, nadomestni rezervist, celjska okolica;

Podgoršek Franc, pešec.

Pešpolk štev. 27:

Ujeti častniki:

Tominec Stanko, praporščak.

KUPUJEM KOSTANJEV LES

v vagonih oddaja za takoj do avgusta dolgot 1—2 1/2 m. Obvezne ponudbe za takoj z navedbo postaje doposlati tvrdki: Vinko Vabič, Žalec, (Štaj.)

U R E

Tučna posrebitelj

Velika zaloga ur, dragocennosti, spretnost in optična roči po vsaki ceni.

Tudi na obroke. - Austr. cenik zastoj. - Gramofoni 20—200 K

Niklasta remont-ura	K 3.50
Pristna srebrna ura	K 7.—
Original omega ura	K 24.—
Kuhinjska ura	K 10.—
Budilka niklasta	K 5.—
Poročni prstan	K 2.—
Srebrne verižice	K 3.—

Večletno jamstvo.

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in optičar

MARIBOR, Gosposka ul. 25

Kupujem zlato in srebro.

Čevljarski pomčniki na izdelovan je vojskih čevljev se sprejmejo takoj proti dobremu plačilu v Mariboru Tegethoffova cesta 77.

Dečka

koie odraslega, iz pošene hiše, sprejme za domača dela kmet Simon Doško v Kamnici h. št. 105 pri Mariboru.

Naročajte in razširjajte „Stražo“!

Knjigarna, umetnine in muzikalije.

Goričar & Leskovšek

Celje

trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami na debelo in drobno, priporoča: trgovcem in preprodajalcem velikanske izbore dopisnic **XX** po raznih cenah. **XX** Za gostilničarje: Papirnat servijete vsled novih predpisov namestniji v Gradcu po zelo nizkih cenah.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta št. 5,

priporoča sledeče molitvenike:

B. Bartol: Hoja za Marijo Devico, K 1.60.
B. Bartol: Nevesta Kristusova, zl. obr. K 3.40, rud. obr. K 2.50.
F. S. Bezjak: Marija žalostna mati 1887, K 1.50, zl. obr. K 2.—.
Bleiwels: Hči brezmadežne. Nauki za dekleta. Rud. obr. K 2.50.
Bleiwels: Tolazba dušam v vica. rud. obr. K 1.20, zl. obreza K 2.—.
Jože Cede: Sveto opravilo 1913, K 1.20, zl. obr. K 1.50, do K 3.60.
Jože Cede: Malo sv. opravilo. Molitve za mladino. Rud. obr. 70 v; zl. obr. K 1.—.
Cigon Karol: Angel varih, zl. obr. 60 vin.
Nebesa, naš dom. Razne vezave od K 1.50 do K 2.70.
Rajski glasovi. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Skrbi za dušo. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Cedec Janez: Kraljica vseh svetnikov in pomočnica kristjanov. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Češčena Marija. Razne vez. od K 1.20 do K 2.50.
Kvišku srca, molitvenik za otroke. Razne vezave od K 1.— do K 1.80.
Mallon Ljgovrij-Furlan: Prava nevesta Kristusova. Dve knjigi skupaj vezani K 3.—.
E. Herg: Venec pobožnih molitev in svetih pesmi za očitno in domačo službo božjo bogoljubnih kristjanov. 8. izdaja, rud. obr. K 3.—, zlata obr. K 3.50, K 4.— in K 4.20.
L. Herg: Venec /sv. pesmi za domačo službo božjo (za-se vezane samo pesmi) K 2.—.
A. Kalan: T. Kempčana: Hodi za Kristusom. K 2.—.
Dr. A. Karlin: Priprava na smrt K 2.20.
Keršon: Rafael, ali nauki in molitve za odraslo mladino 1895. Rud. obr. K 1.—, zlata obr. K 1.60.

Fr. Kosar: Nebeška hrana I. in II. del, po K 2.20.
Lintelo, Mladini! Pogosto in vsakdanje sv. obhajilo. 30 vin. 20 iztisov ali več po 25 vin.
J. Pagani: Presv. Rešnje Telo. Zlata obreza K 2.20.
Dr. J. Pajek: Sv. Jožef. K 2.—.
J. Pavlič: Gospod, tebi mi pomagati! K 2.—.
Podgorc: Sv. Spoved. K 2.—.
Pristov: Vir življenja in svetosti. Zlata obreza K 2.40.
Jožef Rozman: Družbine ali dekliske bukvice. Z rudečo obrezo K 3.—, z zlato obrezo K 3.50, K 4.—, in K 4.20.
Rozman: Krščanski vojak. Pouk slovenskim mladencem, ki so vpoklicani v vojaško službo. Broš. 80 vin.
Seigerschmied: Sv. Družina. K 2.—.
A. M. Slomšek: Življenja srečen pot. Nauki, vzgledi in molitve za mladence 1893. K 2.20.
Dr. J. Somrek: Prijatelj otroški ali darilo pobožnim šolarjem. Zlata obreza s sekiricami 50 vin., zel. obreza s sekiricami 40 vin., brez sekiric 36 vin.
Walser: Večna molitev pred Jezusom v zakramentu ljubezni. Veliki tisk. Rudeča obreza K 3.—, zlata obreza K 3.40.
Dr. J. Walter: Sv. rožni venec. K 2.—.
J. Zupančič: Dušna pomoč za bolnike. Molitve za umirajoče kristjane 1887. K 2.60.
Slava Gospodu (velike črke). K 2.80.
Družbenik Marijin. Molitvenik za Marijine družbe. Rudeča obreza K 1.50, zlata obreza K 2.30, šagrin K 2.80.
Družba vednega češčenja v lavantinski škofiji. Dve molitveni uri pred sv. Rešnjim Telesom. Broš. 20 vin., vez. 30 vin.
Duhovni vrtec ali molitvenik za katoliško mladež s podukom za sv. birmo 1893. 80 vin.
Duhovno veselje, molitvenik za mladino. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.

Vrhove S. I.: Migljaji na razpotju življenja. Rudeča obreza 90 vin., zlata obreza K 1.10.
Božja pot na sv. gore. Popolen molitvenik. Zl. obr. 80 vin.
Lepo življenje in srečna smrt. Rudeča obreza K 1.40, zlata obreza K 1.80.
Gospod, usliši moje molitev. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.
Lepote najčistejšega Srca Marijinega. Komad 8 vin., 100 komadov K 7.—.
Marija, kraljica src. Nauk o pravi pobožnosti do Matere božje. Rudeča obreza K 1.60, zlata obreza K 2.40.
Obljube presv. Srca Jezusovega. Komad 10 vin., 100 komadov K 9.—.
Sveta ura ali kažipot v nebeško domovino. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.
Segula: Na Kalvarijo, obsega 30 križevih potov in razne pobožnosti v čast trpljenju Kristusovemu. Cene K 2.50, K 3.20 in K 3.50. Po pošti 20 vin. več.
Zemljica: Marijino življenje. Broš. K 1.50, vez. K 2.—.
Tolazba nebeška. Velike črke, zlata obreza K 1.50.
Dušni vodnik v srečno večnost. Velike črke. Rud. obr. K 3.—.
Molite brajše! Velike črke. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 1.80.
Popotni tovariš za tretji red. Rudeča obreza K 1.80.
Pot v nebasa za tretji red. Rudeča obreza K 1.80, zlata K 2.40.
Furlan: Trinajst torkov v čast sv. Antonu Pad. Rudeča obreza K 1.20.
Scheyring: Sv. Anton Padovanski. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 2.40.
Pot k Bogu. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 1.60.
Baraga: Dušna paša. Rudeča obreza K 1.40.
Ključ nebeških vrat. Velike črke. Rudeča obreza 90 vin.
Getzemani in Golgota. Rudeča obreza K 2.60, zlata obr. K 3.60.

Denar se najboljšje pošlje naprej. Za poštino je treba dodati za vsako knjigo 10 vin.

SIROLIN "Roche"

Prane bolezni, oslovski kašelj, naduha, po influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na frejnem kašlju, lažje se obnavlja se bolezninogo jo zadržati.

2. Osebe s kroničnim kašlom bronhijev, ki s Sirolinom ozdravijo.

3. Vdružljivi, katerim Sirolin ustrela glahča naduha.

4. Sirofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vapiem na telesni počutek.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/4 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojila

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadst.

Vabilo

na

OBCNI ZBOR

„Posojilnice v Brežicah“,

reg. zadruga z neom. zavezo,

ki se bode vršil dne 27. maja ob 1/2 9 uri popoldan v sobi, kjer se uraduje.

DNEVNIRED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje rač. zaključka za pretečeno poslovno leto.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

NAČELSTVO.

Vabilo

na

OBCNI ZBOR

„Okrajne posojilnice v Ljutomeru“

ki se bode vršil

v soboto, dne 27. maja t. l. ob 8. uri zjutraj v posojilnični pisarni v Ljutomeru.

DNEVNIRED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorništva o računu za l. 1915 in odobrenje istega.
3. Izločitev udov.
4. Sklepanje o brezobrestnem posojilu Marijanišča v Verzeju.
5. Slučajni predlogi.

Ako bi ta na 8. uro sklicani občni zbor ne bil sklepčen, se vrši ob 9. uri istega dne z istim dnevnim redom in v istih prostorih drugi občni zbor, kateri bode v smislu § 38. pravil sklepal veljavno tudi ne oziraje se na število navzočih zadrugnikov.

V Ljutomeru, dne 15. maja 1916.

Ludvik Babnik,
načelnik.

Od vojaške oblasti imenovani komisar za nakupovanje sena in slame kupim vsako množino sena in slame

Anton Birkmajer,
Maribor, Mlje štev. 29.

Pozor kmetovalci!

Ne zamudite takojšnji nakup zanesljivih in kaljivih semen na primer: domača detelja, nemška detelja (lucerna), pesa rumena in rudeča, trava, sploh vsa semena, kakor tudi vrtna in cvetlična od znane trvdke Mauthner, ki se dobijo pri domači trvdke

Ivan Ravnikar, Celje.

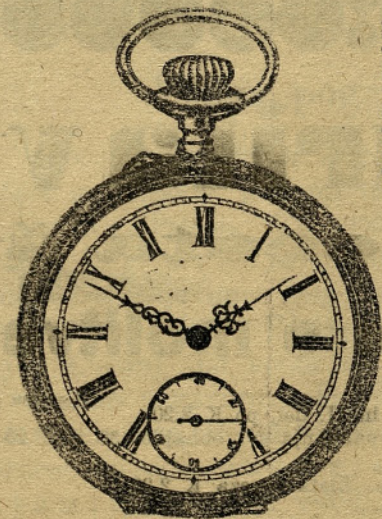
Pisarniškega pomočnika

začasno, morebiti stalno sprejme takoj okrajna sodnija v Št. Lenartu v Slov. gor. Dnevščina 312 K.

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K

Srebrne ure damske od 8 K

Srebrne verižice od K 2 40

Sreb. verižice damske K 3 60

Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamči!

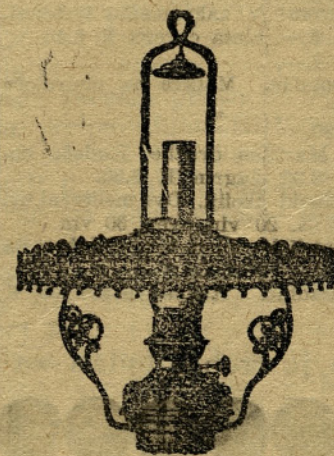
Precizijske ure, Schaffhausen, Zenith, Omega, Eterne

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Franjo Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Edina štajerska steklarska narodna trgovina
Na debelo!
Na drobno!

FRANC STRUPI ::: CELJE
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za vodobe. — Prevzete vse steklarske del pri cerkvah in stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

Priporočam č. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih sveč. Voščene sveče prodjam kilogram po 5 K, milisveče pa zavojček po 3 K 40 v. Vošek kupujem kilogram po 2 K 40 v.

Duchek Franjo, svečar,
Maribor, Viktringhofova cesta.

ZAHVALA.

Srčno sožalje, ki se je nam izkazalo od vseh strani povodom smrti naše preblage mamke ozir. tašče in babice, gospe

Ivane Spritzei,

kakor tudi mnogoštevilna udeležba pri pogrebu iz jareniške in šmarjetske župnije, stranoma domačega učiteljstva in šolske mladine ter vseh prijateljev in znancev nas veže, da vse udeležnike najiskreneje zahvalimo za obilo spremstvo blagopokojaice k večnemu počitku.

Posebno iskreno zahvalo izrekamo preč. duhovščini stolne župnije v Mariboru, pri Sv. Marjeti ob Pesnici in jareniškemu gosp. dekanu za slovesen pogreb; preč. gosp. duh. svetniku Frangežu za ganljiv in tolažljiv nagrobni govor in vrlemu pevskeemu zboru jareniškemu za turobno žalostinko ob odprtem grobu.

Pri Šmarjeti ob Pesnici,
dne 12. maja 1916.

Žalujoča rodbina.